

NO. 1 - VOLUME 38
SAUSIS-JANUARY
1952

Alptis

Published Monthly by
KNIGHTS OF LITHUANIA

335 E St., So. Boston 27, Mass.

DIEVUI IR TĖVYNEI

Year's subscription: U. S. and
 Canada \$3.00; foreign \$3.50;
 single copy 30 cents

Editor—DR. JUOZAS LEIMONAS, 206 W. Fifth Street,
 South Boston 27, Mass.

Asst. Editor—PHYLLIS GRENDAI, 395 W. Broadway,
 South Boston 27, Mass.

KNIGHTS OF LITHUANIA SUPREME COUNCIL

OFFICERS 1951-1952

- Rev. ANTHONY KASPER, Spiritual Director, 211 Ripley
 Place, Elizabeth, New Jersey.
 AL WESEY-VASILIAUSKAS, President, 102 Maple St.,
 Great Neck, L. I., N. Y.
 JOHN A. STOSKUS, Vice-President, 6522 South Rockwell
 St., Chicago, Ill.
 WALTER R. CHINIK, Vice-President, 4649 Cook Ave.,
 Pittsburgh 27, Pa.
 JOSEPHINE RUSAS, Recording Secretary, 9 Charles St.,
 Port Washington, L. I., New York.
 MRS. TILLIE GERULIS, Financial Secretary, 38 Providen-
 ce St., Worcester, Mass.
 FRANK GUDELIS, Treasurer, 129 Rita Street, Dayton 4,
 Ohio.
 ANNA MAE UZNIS, Trustee, 10800 So. Morrow Circle,
 Dearborn, Michigan.
 MRS. MARY WAITONIS, Trustee, 29 Richer Street,
 Providence, R. I.
 JOSEPH GRISH, Esq., Legal Adviser, 1324 Bruce Ave.,
 Glendale 2, California.

RITUAL COMMITTEE

- VICTOR ANCHUKAITIS, 1226 Columbia Road, So. Bos-
 ton 27, Mass.
 JACK L. JATIS, 6822 So. Rockwell St., Chicago 29, Ill.
 LONGINAS L. SVELNIS, 163 I St., So. Boston 27, Mass.

LITHUANIAN AFFAIRS COMMITTEE

- Rev. JOHN C. JUTKEVICIUS, Chairman, 153 Sterling St.,
 Worcester, Mass.
 Chicago District—MRS. SYLVIA BALTRUNAS, 6442 So.
 Artesian Ave., Chicago 29, Ill.
 Pittsburgh District—HELEN GIRDIS, 2407 Sarah Street,
 Pittsburgh 3, Pa.
 New York-New Jersey District—ANNE KLEM, 183 Dukes
 Street, Kearny, New Jersey.
 Ohio - Michigan—ROBERT BORIS, 1512 — 24th Street,
 Detroit 16, Mich.
 New England — MRS. BERNARD J. MINKUS, 22 Me-
 chanic St., Westfield, Mass.

HONORARY MEMBERSHIP COMMITTEE

- LEONARDAS SIMUTIS, Chairman; JACK L. JATIS, Sec-
 retary; ANTHONY J. MAZEIKA, FRANK RAZVADAUS-
 KAS, KASTAS ZAROMSKIS.

All correspondence should reach the editor by the 15th of
 the month preceding the next issue. Correspondents may
 use pen names, but all correspondence must bear the sig-
 nature and address of the writer. The editor assumes no
 obligation to return any material not solicited.

Entered as Second Class Matter June 10, 1943 at the Post
 Office at Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879.

TURINYS — CONTENTS

	psl.
The K. of L. United in the Lithuanian World Community	3
Kun. Jonas Vaitekūnas, Vyčių Garbės Narys	7
L. Dambriūnas. Trumpai Kalbant	9
J. Lapšienė. Tautiniai Lietuvių Audiniai	10
Prel. J. Balkūnas. Stiprinkime Lietuvių Bendruomenę	12
Tumas-Vaižgantas. Lino Darbų Pasaka	13
L. Valiukas. Kilnus Darbas ir geras uždarbis.	17
Kun. St. Raila. Mes keliavom į Romą.	18
Oficialus Skyrius	19
Vyčiai Veikia. Council Activities	21

UŽUOJAUTA

Phil Carter, Naujosios Anglijos Vyčių Apskričio
 Sports Direktoriui, mirus jo tėveliui, reiškiamo gi-
 lios užuojautos.

Lietuvos Vyčių Centro Valdyba ir
 "Vyties" Redakcija.

PADĖKA

Prof. A. J. Aleksiu, Lietuvos Vyčių Garbės Na-
 riui iš Waterbury, Conn. už prisiųstą Kalėdų šven-
 čių proga "Vyčiui" 5 dol auką nuoširdžiai dėkoja-
 me.

"Vyties" Redakcija.

SKAITYKITE

IR

PLATINKITE

"VYTI"

THE K. of L. UNITED IN THE LITHUANIAN WORLD COMMUNITY

The Program Committee with the approval of the Supreme Council has sent the following program material to each president and recommends that it be carried out during the January meeting. It includes a talk on the idea of 'Lietuviu Bendruomene', an introduction to six of its members, and a solemn act declaring our solidarity in the Amerikos Lietuviu Bendruomene. It is hoped that the members of each council, by taking part in this program, will gain a better appreciation of their unity in the Lithuanian Community, and a greater zeal for the cause of Lithuanian Independence.)

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ— Lithuanian World Community.

Nov. 18th, 1951 was truly an historic day for the Lithuanians of America. On that day in the Hotel Statler, N. Y., the Amerikos Lietuvių Bendruomenė, the Lithuanian Community of America, was solemnly declared to exist. This act marked the fulfillment of the desire of Lithuanians the world over to be united in a loosely-knit network of Lithuanian Communities working together to promote Lithuanian culture and to restore Lithuanian independence. Such Communities have already been proclaimed in Germany, France, Belgium, England, Australia, Sweden, Austria, Canada and many South American countries. Bound together those communities make up the Pasaulio Lietuvių Bendruomenė, the World Community of Lithuanians.

1. A Bendruomenė, or Community, is made up of people of the same national or racial origin. The Lithuanian Community has existed from the very beginning of the Lithuanian people. Lithuanians are united by common language, religion, customs, psychology, culture, interests, etc.

2. Every person of Lithuanian descent becomes a member of the Lithuanian Comm. by birth, and leaves it only by death. It makes no difference in what part of the world he may live. No one of Lithuanian ancestry can quit membership in the Lithuanian Community, just as no oak tree can quite the ranks of the oaks and become, say, a fir tree. A person can be a good or a bad member of his own national community, even a traitor to it, but he cannot destroy his ancestry and become a member of another national group.

3. Every national community, the Lithuanian included, exists as long as there are people of that national origin. But that community can be active or sluggish, or even stagnant, depending on the resourcefulness of its members.

4. Every nation, and therefore every community has within itself, within its soul, many different spiritual treasures, which no other nation or community has. One nation be more inclined to mysticism, another to material things, one to art, another to learning, one to the life of thought, another to the practical life. Should any nation, or national community be destroyed, not only does that nation suffer, but the whole world suffers because it is by so much the poorer. It has lost the spiritual treasures of that nation, and no nation can replace them. Imagine that we should destroy some kind of tree or flower, an oak or a rose, for example. Neither a fir nor an elm tree could take the place of the oak, nor could a lily or a tulip take the place of the rose. The world of flowers and trees would have suffered a great loss. If nations are guilty of wrong who destroy other nations, how much more guilty are those nations who commit suicide by destroying themselves.

5. If some one is Lithuanian by origin, he is such no matter whether he be born in Lithuania or some other land. The oak tree in whatever country it grows still remains an oak. If a Lithuanian is born in Japan he does not become a Japanese, he remains a Lithuanian; if a Lithuanian is born in Africa, he does not become a darkie or a negro, but remains a Lithuanian; if he is born in America he does not become an Indian, nor a Frenchman, nor an Irishman, but remains a Lithuanian. A Lithuanian may be born in another land, live there all his life, be a loyal citizen, and do much good for that land, and yet he remains a Lithuanian by blood and national origin.

6. In every community, the Lithuanian as well, there goes on a well-rounded life, with all its color, variety, ideologies, press, organizations, parishes, etc. The Bendruomenė (or Community) will not weaken or destroy anything, but rather will unite all. A good Community will be concerned with the interests of all its members, just as the BALF is concerned with relief work, the ALT (Amerikos Lietuvių Taryba) with Lithuanian liberation. A well-functioning Lithuanian Community must be concerted that the Lithuanian nation be not wiped out, that it be enlightened, progress, and be in a position to benefit all of mankind, and bring credit upon itself by displaying the spiritual and cultural treasures with which God has blessed it. This is a very important task which can be accomplished only by an efficient community. Such a Lithuanian

Community, active in America, will bring many benefits to America as well.

7. The history of Lithuanian national life and activity is likewise the history of the Lithuanian Community. Every member of the Lithuanian Community should have a fair knowledge of this history. In the same way each member of this community should understand the present problems and the future tasks of the Lithuanian World Community.

SIX TYPICAL MEMBERS OF THE PASAULIO

LIETUVIU BENDRUOMENE.

(CHAIRMAN: I would like to introduce to you a few members of the Pasaulio Lietuviu Bendruomene. Unfortunately we cannot have with us a member from the Lithuanian Community which still exists in the territory of Lithuania itself. However we do have with us a brother Lithuanian who arrived in this country from the German refugee camps only two years ago. I am happy to present Jonas Rugys.

THE LITHUANIAN DP IN AMERICA.

Since I arrived in America everybody has been asking me how I like America. First of all, I am amazed at the greatness of America, its high standard of living, its tremendous material progress and culture, and the extent of freedom enjoyed by the people of America. But I find it difficult to understand many things. Strangest of all to me is the extraordinary and fanatical devotion to sports among the young and old as well. Many Americans I know don't read anything in the newspapers except the sports' page and a few stories about the latest crime or scandal. I am surprised that so many people aren't interested in reading more worthwhile things, and exploring the world of ideas. On the other hand in no other country have I seen more good will and generosity. It's because of the generous giving of Americans that universities, private schools, hospitals, museums, churches, parks, and charity in general are able to prosper. To me America is a whole new and interesting world, which unfortunately I still don't know very well. Brushing elbows mostly with workers who don't have any wider interests, and struggling to earn a living and get settled, I haven't had many opportunities to enjoy the cultural riches of America. As time goes on I hope to see more of America and its culture. Most of all I am grateful to the older Lithuanians of America and to all who helped me come to America and leave the wretchedness and despair of the DP camps. I hope that in the next few years I shall have a chance to get better acquainted with you, young Lithuanians, who have lived all your life in this great country.

(CHAIRMAN: Thank you, Jonas Rugys. The next member of the Pasaulio Lietuviu Bendruomene whom we are going to hear is a fellow who needs no introduction. I am going to ask one of our K. of L'ers, Antanas Klevas, to tell us something about himself, and how he feels about the Lithuanian World Community.)

2. THE YOUNG AMERICAN LITHUANIAN.

Most of you already know me as well as you know your own self. My folks both came from Lithuania. I was born in this country and naturally am an American citizen. I love the U. S., and will always be loyal to her. In no other country do people have the freedom, the opportunity, and the standard of living which we enjoy in America. Like most of the fellows here I had to fight for these blessings, and even risk my life in the service of my country during the last war. I am ready to do it again, if need be.

At the same time I know that my parents are from Lithuania and love her; that Lithuanian blood flows in my veins; that my character is stamped with Lithuanian traits. When I was growing up and used to play with the neighborhood gang there was no mistaking my Lithuanian origin. As a matter of fact my folks tell me that when I was five I could speak Lithuanian better than English. Most of the kids knew that I was Lithuanian, but some would call me a Pole, whether out of ignorance or a desire to get me mad, I don't know. But I straightened them out pretty fast. The fame of Lithuanian desros ir kopustai, of kugelis of blynai, of kruzdai, spread throughout the neighborhood. Lithuanian picnics were popular with all the young crowd, some of them even learned a few Lithuanian songs, and most of them could do "Noriu miego, saldaus miego". One thing that I regret now is that I didn't keep up the Lithuanian language. Even though the older folks used to speak Lithuanian at home, we youngsters always seemed to reply in English. I still understand Lithuanian, but for the life of me I couldn't put together a correct Lithuanian sentence.

I think the idea of the Pasaulio Lietuviu Bendruomene is a great thing. First of all because people who have things in common naturally like to join together. We young American Lithuanians have a lot in common with Lithuanians all over the world. Our ancestry, our blood, our family, the customs and manner of our parents, traits of character, foods, songs, dances, language and history bind us together. We are already members of the Lithuanian Community in fact. Now we are simply giving recognition to this fact. Another reason for working with Lithuanians all over the world is to regain independence for Lithuania. We owe a debt to Lithuania who gave us our parents, our character, our background. It's only right that we should repay this debt by working hard to win freedom for the land of our parents. Lithuania's fate is in the hands of God. But God has chosen America to be the instrument of Lithuania's liberation. It's up to us Lithuanian Americans to put across the case for Lithuania, to convince our fellow citizen that Lithuania has a right to freedom. Pray God we won't fail.

(CHAIRMAN: Thank you for a fine talk, Antanas Klevas. Now by special air express we have with us a

brother Lithuanian who migrated as a DP half way across the globe to Australia. It is my pleasure to present Mykolas Bijunas.)

3. THE LITHUANIAN DP IN AUSTRALIA.

I am very happy to be with the K. of L. today to share my experiences with you. During the darkest days of despair in the German DP camp, when there was little hope of going to the U. S., I accepted the offer to migrate to Australia. Since my first days in this land "way down under" I felt and still feel like a stranger wandering in a land of exile. Everything is unfamiliar. Plants, animals, and countryside are unlike anything in Europe. The customs of the people are altogether foreign and strange to us. According to the agreement made with the immigration officials, during my first two years in Australia I had to work at a job given me by the government. This was hard, but it was much harder on the married men, because they had to leave their families and live in workers' barracks. From their earnings they had to support not only themselves but they had to send money for support of their families as well. After I had finished working for the government I had the tough task of wandering about town or even travelling from town to town trying to find work. We Lithuanians in Australia try to settle close together. But the greatest problem is to find living quarters. If you think it's hard to find rooms, you should travel to Australia. The only way to get rooms there is to buy your own house, or to build one. Because Lithuanian families have not able to save any money yet, many of them join together and help each other cut down trees, get materials, and build their homes. As a result we live close together, organize our own parishes, societies, choirs, newspapers, and so forth. There are about 5,000 of us Lithuanians in Australia but we shall never feel at home in this strange and distant continent. That's why we are glad we belong to the Pasaulio Lietuvia Bendruomene. By it we are united to our Lithuanian friends and relatives all over the world. In it we work together to bring peace and independence to the land we love.

(CHAIRMAN: Thank you, Mykolas Bijunas, for flying 15,000 miles to give us your message. Before we call upon our next guest I would like to ask Jonas Tulas to read a letter which we received from Petras Vargdienis, who is a member of the Vokietijos Lietuviu Bendruomene and still lives in a German DP Camp.)

4. THE LITHUANIAN IN THE GERMAN DP CAMP.

Dear Knights of Lithuania:

It made me so happy to learn from your letter that your council was going to express its solidarity with the Pasaulio Lietuviu Bendruomene during a ceremony in January. Words can't tell the joy in my heart. If you could only imagine the discouragement and even despair which grips the hearts of us Lithuanians who must remain in the bleakness of the DP camp! Most of us cannot leave the DP camps because we are too sick, or too old and no country wants us. Even the German cities have no work for us and

do not want us. Many of the cities and industries destroyed by bombardments have not yet been restored. To make matters worse literally millions of the German refugees from Russian occupied East Germany, as well as refugees from other Communist countries have fled into West Germany. These have swelled the numbers of the homeless and jobless and make a big problem for the German government. I suppose we can't blame the Germans too much for taking care of the German refugees first. But the Germans have forgotten us. The United Nations have forgotten us. Even America in forgetting us. We are a forgotten people being left to suffer, starve, and die in the misery of the barracks. Our only hope is in you, brother Lithuanians, the world over, in the Pasaulio Lietuviu Bendruomene. It is my prayer that God will fan the flame of love in your hearts, that you will not tire of helping us, that each of you will fight with all his energy for a free and happy Lithuania.

Sincerely, Petras Vargdienis.

(CHAIRMAN: Thank you Jonas Tulas for reading the letter. Each of us can help our fellow Lithuanians in Germany by sending food packages, clothing, or money directly or through the BALF. Now we come closer to home. Our next speaker is Juozas Smilga, who arrived by train from Canada last night. It gives me great pleasure to present a member of the Kanados Lietuviu Bendruomene.)

5. THE LITHUANIAN DP IN CANADA.

First I would like to congratulate the Knights of Lithuania, you young American Lithuanians, for your desire to help and work with Lithuanians all over the world in the Pasaulio Lietuviu Bendruomene. Many Lithuanians came to Canada after the Second War because Canada was the first country to bring in DP's. For a while Canada would only accept strong healthy young men and would send them to work in the forests for a year. After that they were free to seek any kind of work. Later Canada began to accept DP's with families as well as the single men. At present many Lithuanians who had gone to England for work after the War are migrating to Canada. The life of the Lithuanian in Canada is pretty much the same as in the U. S. Most DP's are working in factories, but some are gradually breaking into business, trades and professions. As a matter of fact some are finding farming an agreeable and profitable occupation when they are able to buy their own farm. The Canadian people, and especially the Catholics have been very helpful to us. We Lithuanians have already organized several new parishes and are publishing a few newspapers. In this way we are trying to keep alive Lithuanian culture and work to free Lithuania.

(CHAIRMAN: Thank you, Juozas Smilga, for being with us today. Our next speaker is a gentleman who in past years was very active in the K. of L. Dabar perstatau Sena Amerikona, Adoma Morkuna, kurs priklausio Amerikos Lietuviu Bendruomenei ir kalbes vardu visu seniau atvykusiui i Amerika lietuviu.)

6. THE OLDER LITHUANIAN IMMIGRANT IN AMERICA.

Man visada malonu būti Vyčių tarpe, pasidžiaugti jaunimo gražia, lietuviška veikla. Apie senus Amerikos lietuvius aš nieko naujo jums negaliu pasakyti. Jūsų tėvai jau šimtą kartų yra pasakoję apie savo vargus besikūriant Amerikoje. Kada mes lietuviai pradėjom skaitlingai vykti į Ameriką, prieš 40 metų, mes mažai ką radom. Tuojaus šokom prie darbo. Nors ir didžiama be mokslo ir ypatingo išsilavinimo, mūsų širdys suprato reikalingą lietuviškai melstis, lietuviškai veikti. Todėl mes statėm savo bažnyčias ir jaunimui mokyklas, steigėm draugijas, chorus ir klūbus, leidom savo laikraščius ir žurnalus. Mes nepamiršom ir Lietuvos, mūsų gimtosios šalies. Siuntėme dovanas palaikyti savo senus tėvus ir gimines. Siuntėme ir aukas naujai besikuriančiai Lietuvos valstybei. Tačiau mes tik trumpai tesidžiaugėm nepriklausoma Lietuva. Komunistams užėmus Lietuvą, jie pradėjo persekioti bažnyčias, naikinti lietuviškumą, tremti ir žudyti po šimtus tūkstančių mūsų brolių ir seserų lietuvių. Mes seni lietuviai kovosim už Lietuvą kol jėgos leis. Tačiau jūs negalite įsivaizduoti savo tėvų džiaugsmą, kad jūs, jauni Vyčiai, nepamirštate savo tėvų gimtojo krašto, papročių, ir kalbos; kad mums nusilpus ir išmirus Vyčiai tebevadinsis lietuvišiais ir tebekovos už Lietuvą. Veikliai įsijunkite į Amerikos Lietuvių Bendruomenę. Jūsų jaunoms pastangoms Dievas tikrai duos pergalę.

(CHAIRMAN: Dėkoju Senam Amerikonui, Adomui Morkūnui, už gražų paskatinimą. I know that each of us is anxious to pledge himself to be a true Lithuanian at all times and to work actively as members of the Amerikos ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenė for the independence of Lithuania. First we'll have this solemn declaration read in English, then in Lithuanian. All the officers and members of the council will sign this declaration in Lithuanian, and then sing the Lithuanian and American national anthms.

SOLEMN ACT:

"In the nineteen hundred and fifty second year of the birth of Christ, the seven hundred and first of the baptism of Lithuania, the one hundred and seventy-seventh of the independence of the United States of America, the thirty-fifth of the proclamation of Lithuanian Independence, the thirteenth of the occupation of Lithuania, and the twelfth of the genocide of the Lithuanian nation, We, KNIGHTS OF LITHUANIA, enjoying a free and humane life in this land, and, as Lithuanians and Americans of Lithuanian blood, desiring a) to take part actively in the life of the United States of America, and to join in the struggle against international communism, b) to enrich that life with our cultural treasu-

res, national character, and Lithuanian customs, c) to maintain bonds of friendship and sympathy with brother Lithuanians beyond the borders of the United States of America, and d) to give dutiful support in the battle for the independence of Lithuania, and in the efforts to help the Lithuanian nation, sincerely express our solidarity in the Lithuanian Community of the United States of America.

Date

K. of L. City State

VYČIŲ ORGANIZACIJA AMERIKOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE

Iškilmingas Aktas

Tūkstantis devyni šimtai penkiasdešimts antraisiais nuo Kristaus gimimo, septyni šimtai pirmaisiais nuo Lietuvos krikšto, šimtas septyniasdešimt septintais nuo Jungtinių Amerikos Valstybių Nepriklausomybės paskelbimo, tryliktaisiais Lietuvos okupacijos ir dvyliktaisiais lietuvių tautos genocido metais,

Mes, Jungtinių Amerikos Valstybių LIETUVOS VYČIAI, džiaugdamiesi žmonišku ir laisvu gyvenimu šiame krašte ir, kaip lietuviai ir lietuvių amerikiečiai, norėdami

a) aktingai dalyvauti Jungtinių Amerikos Valstybių gyvenime ir įsijungti į kovą prieš tarptautinį komunizmą,

b) veikliai prie to gyvenimo prisidėti savo kultūrinėmis ir tautinėmis savybėmis bei lietuviškaisiais papročiais,

c) bičiuliškai palaikyti giminingumo simpatijas su lietuvišiais už Jungtinių Amerikos Valstybių ribų ir

d) pareigingai remti laisvinimo kovą ir lietuvių tautos gelbėjimo pastangas,

Nuoširdžiai išreiškiame Vyčių Organizacijos tautinį solidarumą Jungtinių Amerikos Valstybių LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE.

1952 metų sausio mėnesio dieną.

Lietuvos Vyčių kuopa.

Valdybos ir narių parašai

HELP WANTED!!!

Wanted a K. of L. member, male or female for a part-time job. Hours are your own, salary - you name it. All you have to do is to carry ONE blank application card in your pocket or pocketbook at all times, and talk to only ONE person of Lithuanian descent each day. So far the job is easy. It doesn't cost you anything and everybody likes to talk.

Kun. Jonas Vaitekūnas prie savo bažnyčios, Providence, R. I.

KUN. JONAS VAITEKUNAS--- VYČIU GARBĖS NARYS

Lietuvos Vyčių organizacija turi gražų būrį šiai organizacijai daug nusipelnusių asmenų, kurie pagarbos ir padėkos ženklai yra pakelti į Vyčių Garbės Narius. Šių tarpe yra ir Providence, R. I. lietuvių parapijos klebonas kun. Jonas Vaitekūnas.

Gimė jis ūkininko šeimoj 1894 metais liepos m. 3 d. Kikonyse, Kupiškio valsčiaus ir parapijos, Rokiškio apskr. Šešių metų sulaukęs, kartu su savo tėveliais, persikelia į Papilių falivarką, Subačiaus valsčiaus, Panevėžio apskrities..

Jaunas revoliucionierius.

Čia atvykęs jis lanko Subačiaus pradinę mokyklą. Jojo pradinės mokyklos lankymas supuola su 1905 metais, tai yra Rusijos karu su Japonija ir Lietuvoj anuomet pasireiškusi stipriu lietuvių revoliuciniu judėjimu išsilaisvinti iš Rusijos jungo, gauti sau laisvę. Tai giliai veikė ir jauno Jonuko Vaitekūno jautrią širdelę. O čia dar ir Subačiaus parapijos veiklus lietuvių teisių gynėjas kun. Pran-

ciškus Kazlauskis jam stiprios įtakos daro. Na ir vieną dieną mūsų 13 metų Jonukas kietai susikerta su rusu pradinės mokyklos mokytoju už lietuviškus reikalus. Už tai jis išmetamas iš mokyklos ir jam sudaromos kliūtys, kaip pavojingam Rusijai asmeniui toliau tęsti mokslą. Šita turėjo įtakos, kad Jonukas pradėjo galvoti patraukti į laisvės šalį—Ameriką.

Pirmoji kelionė Amerikon.

Taip Jonukas galvodamas ir privačiai mokindamasis, galop pasiryžta ir 1912 metais rugpiučio m. atvyksta Amerikon. Atvykęs Amerikon griebiasi dirbti ir mokytis. Dirba dirbtuvėse ir atliekamu nuo darbo laiku mokosi. Taip save tvarkydamas 1916 m. įstoja į La Salette Kolegiją Hartford, Conn. Čia jis puikiai užsirekomenduoja. Kolegiją sekmingai baigia ir jau 1922-3 metais pats moko toje pat kolegijoje, dėstydamas Romėnų ir Graikų istoriją bei mitologiją ir eidamas disciplinos prefekto pa-

reigas. Bet čia būdamas jis nerimsta. Jį traukia noras, vėl aplankyti Lietuvą, jį traukia taip pat noras toliau tęsti aukštuosius mokslus garsiose mokyklose.

Žygis į aukštuosius mokslus ir į kunigo luomą.

Ir 1923 metais liepos mėnesyje jis iškeliauna aplankyti Lietuvos, o tu pat metų rudenį atsiduria Italijoje Romoje, čia įstoja į garsųjį Gregoriano Universitetą ir griebiasi studijuoti filosofiją bei teologiją. Sekmingai baigęs čia studijas, jis 1927 m. vyksta savo studijų pagilinti į Austriją, gražiąjan Insbruck'o miestą, Franz Josef Universitetą. Ir čia 1930m. balandžio 6 d. tapo įšventintas į kunigus. Gavęs kunigo šventimus, jis išvyksta į Palestiną ir Jeruzalę balandžio 20 d., Velykų sekmadienį, atlaiko primicijas. Pažymėtina, kad primicijų pietus jam iškėlė vyskupas Josef Felenger, Jeruzalės General - Vikaras. Pietuse dalyvavo 8 valstybių konsulai ir apie 50 rinktinės Jeruzalės visuomenės. Iš Jeruzalės aplankė visus artimuosius rytus ir per Siriją, Turkiją ir Balkanų valstybes grįžo atgal į Insbruck'ą, o iš čia liepos mėnesyje atsidūrė Lietuvoje. Grįžęs į Lietuvą pirmiausiai atsilaukė primicijas savoj Subačiaus parapijoj. Tai buvo didelio džiaugsmo jam pačiam, jo tėveliams, artimiesiems, draugams ir visai Subačiaus parapijai. Primicijos praėjo labai gražiai, nuotaikingai, pagal žavias lietuviškas tradicijas.

Darbas Lietuvoje ir ištrėmimas.

Neilgai laukus Panevėžio vyskupas Kazimieras Paltarokas paskiria naują, jauną, energingą ir išsimokslinusių kun. Joną Vaitekūną vikaru į arti prie jo esančią šv. Petro ir Povilo parapiją Panevėžyje.

Tai buvo 1930 metai. Lietuvoje, kaip žinome, tuo metu, sukilimo dėka, valdžią savo rankose turėjo tautininkai. Jie valdė diktatoriškai, suėdami į konfliktą su vyskupais ir iš viso su lietuviška katalikiška visuomene ir jos katalikiškosios akcijos organizacijomis. Kun. Jonas Vaitekūnas visu savo jaunatvišku entuziazmu metasi į pastoracinį ir katalikiškosios akcijos darbą, pagal vyskupų duotus nurodymus. Jo pasisekimas milžiniškas. Jojo veiklą jaučia nuo mažo iki seno. Bet čia jis susikerta su tuolaikinės valdžios pareigūnais. Kunigas J. Vaitekūnas jiems nesilenkia, nepasiduoda. Ir to rezultatu, 1932 m. kovo 24 d. vyriausybės parėdymu jis iš Lietuvos ištrėmiamas. Žmonės, kurių tarpe jam teko dirbti, jį išlydi su širdgėla ir ašaromis. Jis išvyksta vėl į Ameriką.

Vėl grįžta į Ameriką.

Grįžęs į Ameriką, jis pakviečiamas profesoriauti Marianapolio Kolegijon. Čia jis dėstė tikyba, lotynų kalbą ir viduramžių istoriją. Iš Marianapolio Kolegijos 1932 metais birželio m. 11 dieną jis išvyksta pavaduoti staiga susirgusį Providence, R.I.

lietuvių parapijos kleboną kun. L. Kavaliauską. Kun. L. Kavaliauskas 1932 metais rugpiūčio m. 8 d. miršta ir kun. J. Vaitekūnas nuo tos dienos paskiriamas šios parapijos klebonu. Taigi šiais metais rugpiūčio m. 8 d. sueis kun. J. Vaitekūnui lygiai 20 metų, kai jis čia, Providence, R. I., yra klebonu. Tai jau gražus jubiliejus. Kun. J. Vaitekūnas ir savo parapijiečiais ir bendrai Providence lietuvių kolonija yra patenkintas. Jis jais džiaugiasi. Providence lietuvių katalikų parapija yra viena iš pačių jauniausių ir mažiausių lietuvių parapijų. Bet pažymėtina, kad ji gerai gyvuoja ir turi gražiai tvarkomą savo parapijinę mokyklą. Kun. J. Vaitekūnui perėmus vadovauti parapijai, šios parapijos nuosavybė nuo 45,000 dol. pakilo per 200,000 dol. Skolos baigtos mokėti praėjusiais metais.

Kun. J. Vaitekūnas yra veiklus visuomenininkas. Jis daug dirba lietuviškoj katalikiškoj veikloj. Koks tik svarbesnis suvažiavimas yra, ten paprastai matai ir kun. J. Vaitekūną. Kur tik iškyla svarbesnis darbas, ten ir jis uoliųjų darbininkų tarpe. O ypač aktingai remia lietuvių katalikiškojo jaunimo judėjimą ir už didelius nuopelnus jaunimui jį matome Vyčių Garbės Narių tarpe. Jis yra Marianapolio Kolegijos Rėmėjų Pirmininkas, vienas iš aktingiausių LDS vadovų, Naujosios Anglijos L. R. K. Federacijos vadovas ir tt. Didelė garbė yra vyčiams turėti jį savo geriausių prietelių ir uoliausių rėmėjų tarpe. Tai taip maždaug, labai suglaustai kalbant, atrodo kun. J. Vaitekūno gyvenimo ir veiklos eiga.

Šia proga bus visai pravartu pažymėti, kad jis turi labai įdomių minčių aktualiais gyvenimo ir veiklos klausimais. Šito kuklaus straipsnelio ribos, dėja, neleidžia tas jo mintis atpasakoti. Bet vistiek bent vieną kitą dalyką čia norime trumpai pažymėti.

Vyčių istorija.

Kun. J. Vaitekūnas žavisi gražia vyčių veiklos istorija. Jis labai apgailestauja, kad vyčių istorija dar vis nėra parašyta ir išleista. Mano, kad vyčiai tuo dalyku turėtų rimtai susirūpinti ir savo istoriją greičiausiai išleisti lietuviškai ir angliškai. Ir tiesiog nuostabu, kiek daug įdomių dalykų jis žino iš vyčių istorijos. Jis gyvai ir net smulkmeniškai nupasakoja vyčių organizacijos steigimąsi, pirmųjų ir tolimesniųjų vyčių kuopų kūrimosi eigą ir kodėl taip vyko, įdomesnius ano laiko vyčių veikėjus, svarbesnius vyčių užsimojimus ir idėjas, ypatingesnius vyčių seimus ir tt. ir tt. Klausai ir tiesiog stebiesi ir kun. J. Vaitekūno atmintimi ir ta pasakiškai gražia vyčių istorija, apie kurią plačioji lietuvių visuomenė ir net jaunesnioji vyčių dalis, palyginus, labai mažai žino. Kas gi rašys vyčių istoriją tegul būtinai pasikalba ir su vyčių Garbės Nariu kun. J. Vaitekūnu. Pas jį gaus daug vertingos vyčių istorijai medžiagos.

TRUMPAI KALBANT

Here our constant contributor, Prof. L. Dambriūnas, speaks about the wide usage of short Lithuanian expressions.

Kalbėdami vartojame kartais ilgesnius sakinius (sentences), o kartais visai trumpus. Kiekviena kalba turi tam tikrų specialių, standartinių trumpų sakinių bei posakių (phrases). Kartais jie yra tik vieno žodžio. Mat kalbančiam dažnai nėra reikalo daug sakyti, galima duoti atsakymą, išreikšti pritarimą ar nepritarimą, abejojimą, nustebimą tik vienu ar dviem žodžiais. Pavyzdžiui (for instance), amerikiečiai, kalbėdami angliškai, dažnai vartoja tokius trumpus sakinius bei posakius: **okay, all right, sure, I'm sorry, really, probably** ir kitus.

Įdomu juos palyginti su atitinkamais lietuviškais žodžiais bei posakiais.

Kad vietoj **okay, all right** lietuviškai sakome **gerai**, visi tai žino. Angliškai girdime dar panašią reikšmę (meaning) sakant **fine**. Lietuviškai sakome puiku. **That's fine! Tai puiku! Labai gerai!**

Kitas dažnai vartojamas žodis yra **sure (surely)**. Jis toks populiarus, kad net ir lietuviškai kalbant vartojamas, nors iš tikrųjų be jo galima lengvai apsieiti. Vietoj **sure** lietuviškai sakome **žinoma, aišku, tikrai**. Pavyzdžiui, į klausimą: ar jis šiandien sugriš namo? galima atsakyti įvairiais trumpais žodžiais. Paprasčiausias atsakymas būtų **taip**. Bet norint savo įsitikinimą stipriau pabrėžti (to

stress), galima sakyti: **žinoma (of course): Arba aišku (certainly), be abejo (no doubt, undoubtedly)**.

Vietoj angliškų **actually, really, truly, indeed** lietuviškai sakome iš **tikrųjų (iš tikro), iš tiesų, tikrai**. Pavyzdžiui: **Iš tikrųjų taip nėra, kaip jis pasakoja (Actually it is not so)**.

Koks tu geras iš tikrųjų! Ar tu tikrai jį vakar matei (Did you really see him yesterday?) — Tikrai! (really!)

By no means lietuviškai sakome **jokiu būdu**. Pavyzdžiui: **Aš jokiu būdu negaliu tau paskolinti tiek daug pinigų**.

Far from being galima versti **toli gražu**. Pvz. **Jis toli gražu nėra jau toks dosnus (He is far from being generous)**.

Abejonei, netikrumui (uncertainly) išreikšti anglų kalboje vartojami dažniausiai šie žodžiai: **perhaps, maybe, probably**. Lietuvių kalboje jiems atitinka: **gal, galbūt, turbūt, greičiausia**. Pavyzdžiui: **prašyk Joną, gal (galbūt) jis galės tau padėti. Visi jūs turbūt tą dainą girdėjot. Rytoj turbūt bus lietaus. Mes sekmadienį greičiausia (in all probability) būsime namie**.

Apie kitus posakius bus daugiau kitą kartą.

L. Dambriūnas.

Vyčių ir tremtinių tarpusaviai santykiai.

Kun. J. Vaitekūnas mano, kad jei eina lėtai tremtinių jaunimo ir vyčių artėjimas, tai yra visai normalus dalykas. Vyčiai ir tremtinių jaunimas gyvena ir veikia visiškai skirtingose sąlygose. Jų galvosena, psichologija, išsiauklėjimas ir net išsilavinimas yra skirtingo pobūdžio. Tai kaip gi jie gali iš karto imt ir sutapt. Tam reikia laiko, kad vienas kitą galėtų suprasti, prie vieno kito priprasti ir viens kitą papildyti. Todėl labai juokingai atrodo visi tie, kurie esant šiai normaliai padėčiai, viens į kitą šnairuoja, viens ant kito pyksta. Kun. J. Vaitekūnas mano, kad darnesnis vyčių ir tremtinių jaunimo bendravimas prasidės maždaug po 5 metų, kai tremtinių priauglis priaugs prie jaunuolio amžiaus. Jie bus geriau pažinę ir pripratę prie Amerikos gyvenimo būdo ir galvosenos ir tas, vadinas, nesklendamas savaime išsispręs. Žinoma, ir dabar, kaip viena taip ir kita pusė turi visa daryti, kad tarpusaviai artėjimas ir bendras darbas geriau vystytų, nes per daug jų yra didelė lietuvių tautos ir Lietuvos tragedija, kad mes galėtume pakeisti tuos tūpėjimus ir tarpusaviai šnairavimus. Ypač tuo turi rūpintis ir veikti vyčių ir ateitininkų vadai.

Remkime Vyčius.

Vyčių organizacija, yra labai graži, nuopelninga organizacija. Gyvenimo ateitį turi jaunimas savo rankose. Todėl mes džiaugkimės, kad turime tokią lietuvių katalikiškojo jaunimo Amerikoje organizaciją, kaip vyčiai ir jai visokiariopai padėkime. Ji yra centralizuota, bet ne pabira, be ryšio su kitų vietų tokiu pat jaunimu. Centralizacija, yra didelės reikšmės dalykas. Svarbesnius dalykus jie dirba visi sutartinai ir dėlto gali daug nudirbti. Per jų seimus galima pakelti dvasią, pašaukti į svarius žygius iškart visą Amerikos lietuvių katalikų jaunimą. O jų tarpusaviai bendravimas teikia gražios galimybės kurtis lietuviškoms šeimoms. Čia galima būtų dar daug ko pasakyti apie tokios, kaip vyčiai centralizuotos organizacijos svarbą, bet nesinori per daug į tuos dalykus plėstis, nes išeitų jau per ilga šneka.

Šitomis maždaug mintimis kun. J. Vaitekūnas baigė savo pokalbį, linkėdamas Lietuvos vyčiams augti ir stiprėti ir savo jaunatvės žygiais atlikti vertingų darbų Dievui ir Tėvynei. **K. R.**

TAUTINIAI LIETUVIŲ AUDINIAI

J. Lapšienė.

Here is our latest contributor, Mrs. J. Lapšienė, a well known pedagogue, a worker and former editor in Lithuania of young Lithuanian girls and intellectual Catholic young ladies newspaper "Naujoji Vaidilutė". Writes beautifully how Lithuanian weaving came into existence, crocheting and sewing and all about the handiwork.

Lietuvių tauta yra sukūrusi turtingą dainų ir pasakų lobyną, mūsų liaudis amžių bėgyje išreiškė savo išmintį vaizdingose patarlėse bei priežodžiuose. Bet ne vien žodine kūryba pasireiškė lietuvių tauta, ji sukūrė ir savitą tautodailę.

Čia norėtusi patiekti keletą trumpų minčių apie tautinius lietuvių audinius, kurių originalus grožis ir įvairumas patraukia į save ne vien paprasto stebėtojo akis, bet nustebina ir sužavi ir tikrus menininkus.

Praeityje, kada dar nebuvo išrasta greitosios keliavimo priemonės, atskiros tautos gyveno daugiau izoliuotos viena nuo kitos. Izoliuotas gyvenimas vertė žmones patiems pasigaminti reikalingiausius dalykus. O kūrybiniai tautos sugebėjimai nebūdavo paveikiami svetimų įtakų, turėjo savą tautinį charakterį.

Drabužių pasigaminimas buvo vienas iš būtiniausių gyvenime reikalų. Šitoj srityje ypatingų gausumu ir įvairumu pasireiškė lietuvių moters kūrybiniai sugebėjimai. Noras siekti grožio, matyti aplink save grožį skatino surasti vis gražesnes spalvas, įvairesnius audinių raštus.

Lietuvė buvo baltų linelių verpėdė ir plonų drobelių audėdė. Tokią ją apdainuoja ir mūsų liaudies dainos. Jaunos mergaitės iš pat mažumės motinėlės mokomos plonai linelius verpti ir dailiai austi. Ilgus rudens ir žiemos vakarus sėdėdamos prie ratelių verpdavo, o pavasariop, saulelei skaisčiai pradėjus šviesti, duzgėdavo staklės ir jaunoji audėja į savo įvairaraštį audinį įausdavo savo jaunąsias svajones, savo troškimus ir ilgėsi. Baltos lino drobės, įvairaraščiai rankšluosčiai su turtingais kultais ar mezginiais, žavingos aštuonianytės, net dvyliknytės staltiesės, margais raštais papuoštos paklodės ir užvalkalai — tai vis pačių audėdžių darbas.

Senovėje ne tik paprastos kaimo mergaitės ir moterys verpė ir audė, mezgė ir siuvo, — tuos pačius rankų darbus dirbo ir turtingos aukštųjų pilių valdovės. Tai buvo ypatinga garbė savo rankomis pasigaminti kuo gražesnius drabužius.

Tais laikais ir sukurta nepaprasto gražumo lietuvių moterų tautiniai drabužiai, kuriais ir dabar žavisi mūsų akys, stebisi puikia spalvų harmonija, raštų turtingumu, įvairumu. Gausiai yra išlikę lietuvių tautinių drabužių iš 18 ir 19 šimtmečio ir dar senesnių. Juos surado mūsų menininkai sodžiuose,

J. Lapšienė, nauja bendradarbė

senųjų motinėlių kraičio skryniose. Išliko tie drabužiai, nes jie kaip tautos brangus palikimas buvo paveldimas iš kartos į kartą. Taip pat ir painioji audimo technika, visos spalvų ir raštų parinkimo ir derinimo paslaptys motinų buvo perduodamos dukterims.

Ypatingu puošnumu ir dailumu pasižymi drabužiai iš 19 šimtmečio. Vilnų bei linų gijos suverptos nepaprastai plonai. Siūlai būdavo dažomi augaliniais dažais, įvairiomis spalvomis, labai gražių atspalvių. Spalvų kontrastai drabužiuose ypatingai žavūs ir harmoningi, kad ir dideli menininkai nieko geresnio spalvų derinime negali išrasti. — Su ploniausiais lininiais bei vilnoniais siūlais į audeklą buvo įaudžiamos tikro šilko, aukso ir sidabro gijos.

Tie puošnieji tautiniai drabužiai yra mūsų senolių kultūros ir kūrybos palikimas. Jie yra pavyzdžiai, pagal kuriuos tautiniai drabužiai buvo atkuriami ir vėl atgaivinami ir pritaikomi lietuvių moters gyvenime. Lietuvos Nepriklausomybės laikais tautinių audinių pramonė buvo vėl atgaivinta ir aukštai įvertinta. Žemės ūkio bei amatų mokyklose buvo mokoma tautinių audinių meno. Dabar netik sodžiaus motinėlės mokė kaip rinkti ir kaišyti margaspalves gijas. Tikri menininkai domėjosi ir studijavo lietuvių tautinių audinių techniką, tų audinių raštų įvairumą ir spalvingumą

Inž. T. Vizgirdo klišė

Lietuvaitė. Dail. Kasiulis

Ypač daug nusipelnė šioj srity dailininkas A. Tamošaitis ir jo žmona dail. A. Tamošaitienė. Dailininkas Tamošaitis daug yra surinkęs senųjų tautinių drabužių, o dail. A. Tamošaitienė ir dabar, atvykus į Kanadą, sukūrė savo tautinio meno studiją ir savo tautodailės darbais puikiai reprezentuoja Lietuvą.

Net sunkiais karo ir tremties metais, kada buvo tiesiog neįmanoma gauti bent kokių gijų ar audimo įrankių, lietuvės sugebėjo viską surasti ir sau pasigaminti žavingus tautinius drabužius.

Ne tik dailius drabužius mokėjo lietuvės pasigaminti, jos sugebėjo savo rankų audiniais papuošti savo namus. Žvilgančios gyno lino staltiesės, įvairiaspalvės ir įvairiaraštės lovatiesės, langų užuolaidos, kilimėliai ir takeliai ant grindų darė lietuviškas seklyčias jaukias ir mielas.

Lietuvė — baltų linelių verpėjė, plonų drobelių audėjė — sukūrė tikrą kultūros brangenybę, kuriomis galime didžiuotis ir gėrėtis, nes jos žavi ne tik mus, bet patraukia ir svetimųjų akis ir teikia visiems pasigrožėjimo.

STIPRINKIME LIETUVIŲ BENDRUOMENĘ

PREL. J. BALKŪNAS

Jau dešimt metų mūsų tauta pačiu žiauriausiu būdu naikinama. Jei ir toliau taip bus naikinama, jei žiauriausių budelių - komunistų niekas nesudraus, tai lietuvių tauta bus visai išnaikinta.

Tam tautos išnaikinimui sustabdyti reikalinga galinga ir vieninga jėga. Ir jei mes, lietuviai, ramiai sėdėsime ir nieko neveiksime, tai vien tik dėjomais savo tautos neišgelbėsime. Tik mūsų suburtos jėgos ir energingas veikimas tegali atkreipti pasaulio dėmesį į kryžiuojamos ir naikinamos tautos kelį bei sudrausti komunistų siautėjimus ir nekaltų žmonių žudynes. Todėl negali likti nei vieno lietuviu, kuris bandytų stovėti šalia lietuvių bendruomenės.

Kaip nulaužta medžio šaka ar nuskintas žiedas nuvysta ir sudžiūsta, taip ir žmogus nutraukęs ryšį su savo tautiečiais, nuvysta savai tautai. Tauta tėra gyva tik nuolatiniu savo narių bendravimu.

Kad tą bendradarbiavimą galima būtų išlaikyti gyvą, visi lietuviai kviečiami būti veiklūs lietuviškosios bendruomenės nariai. Jūs daug kartų esate girdėję apie pasaulio ar Jungtinių Valstybių lietuvių bendruomenę. Tačiau vis dar daug kas mano, kad lietuvių bendruomenė yra kaž kokia naujai tveriamą organizaciją. Iš tikrųjų, taip nėra.

Lietuvių bendruomenės kurti nereikia, nes ji visą laiką yra ir bus tol, kol gyvens nors vienas lietuvis. Prie jos priklauso kiekvienas lietuvis, nepaisant kur ir kada jis gimė, nori ar nenori būti tos bendruomenės nariu, kalba ar nekalba lietuviškai. Lietuvių bendruomenės narys yra kiekvienas žmogus, kurio gyslose teka lietuviškas kraujas, kas yra lietuviškos kilmės, nors ir nematęs Lietuvos ar net nenoris jos matyti.

Vadinasi, kada kalbama apie lietuvių bendruomenės suorganizavimą, tai nesukuriama kuri nauja organizacija, bet tik norima visus lietuvius sujungti į krūvą ir juos visus įtraukti į svarbiųjų lietuvių uždavinių vykdymą. O tie svarbieji lietuvių bendruomenės uždaviniai yra šie:

1. Rūpintis, kad išsilaukytų visi lietuviai, kad būtų išlaikyta jų lietuviškumo, ir imtis priemonių nutautėjusiems lietuviams sugrąžinti į gyvasias gretas;

2. Visais galimais būdais siekti mokslo;

3. Visiems darniai ir veikliai įsijungti į didžiąją kovą už Lietuvos politinę laisvę.

Priemonės tiems tikslams siekti yra šios:

1. Grynai lietuviška ir gausi šeima. Tokiai šeimai reikia teikti moralinę, socialinę ir medžiaginę paramą; tautiškai mišrios šeimos dažniausiai veda į nutautimą;

2. Ypatinę dėmesį reikia kreipti, kad mūsų mažieji būtų auklėjami lietuviškoje dvasioje ir pradžios mokslą gautų lietuvių kalba, ypač svarbu išmokyti lietuviškai poteries kalbėti; lietuvišką spaudą, dainą, žaidimai svarbią misiją turi;

3. Gryna lietuvių kalba yra pagrindinis veiksnys lietuvių išlaikyti ir jai ugdyti; visi lietuviai savo šeimose, su giminėmis ar pažįstamais, įvairiuose parengimuose ar iškilose, tik lietuvių kalbą tevar-toja;

4. Tautinio susipratimo ir lietuvių vienybės ženklai kiekvienas lietuvis moka nuolatinį tautinio solidarumo įnašą.

Tų tikslų ir tomis priemonėmis turi siekti kiekvienas lietuvis. Kovai laimėti reikia visas lietuviškąsias jėgas suburti krūvon. Tik gerai išrikiuotos sutvarkytos ir sudrausmintos lietuviškos jėgos tą kovą laimės.

MILIJONAS ŽMONIŲ FATIMOJ

Šių metų spalio 13 d. Fatimoj buvo švenčiama 34 metų sukaktis nuo Marijos pasirodymo trims vaikams. Tą dieną iš Portugalijos ir viso pasaulio kraštų buvo susirinkę apie milijonas maldininkų.

Kodėl žmonės taip gausiai kasmet renkasi į Fatimą, ką pasakė Marija, pasirodžiusi 1917 m. Fatimoj, ko ji reikalavo iš žmonių, ką matė tada susirinkę į pasirodymų vietą 70.000 asmenų? Visi tie klausimai paaiškėja perskaičius neseniai iš spaudos išėjusią knygą apie Fatimą "Marija kalba pasauliui". Knyga yra didelio formato, 264 puslapių, su 18 paveikslų, kaina 2 doleriai.

Itališkai tą knygą parašė prof. d. L. Gonzaga de Fonseca, bet greit ji buvo išversta į portugalų, prancūzų, anglų, vokiečių ir lenkų kalbas. Italų kalba jau išėjo 10 laidų, o vokiečių 9. Išspausdinta šimtai tūkstančių egzempliorių. Lietuvių kalbon išvertė ir išleido kun. M. Vembrė. Kalbą taisė rašytojas St. Santvaras.

Knygą galima užsisakyti šiuo adresu: Kun. M. Vembrė, 122 Canton St., Stoughton, Mass.

Su širdies ramybe kartu keliauja ir laimė.

Nekantrus žmogus, tai laivas be vairo.

Lietuvaitės audžia

Tomas-Vaižgantas is one of the most important and the best liked writers of Lithuania. He has written a great many literary works. But his most famous work is "Pragiedruliai" (Beams of Light). We are presenting here a brief specimen of this work - a bit of Lithuanian national folk art.

Tomas - Vaižgantas

LINO DARBU PASAKA

Susirinko vieną sekmadienį visa mūsų kompanija pas Petrus. Marytė kažin kodėl — bene tik dėl savo Gintauto — sumanė visą butą išpūsti savo rankų audiniais, siuviniais ir mezginiais. Kitos tokios nagingos ir darbščios mergelės, kaip Marytė Šeševilkotė, visa pašvenčių apylinkė meturėjo. Nuo pat piemenų metų ko ji nebuvo prisimėgusi ir prisiaudusi! Kelios trobelninkės namiškės visą žiemą jai verpdavo verpalus, o ji tik audė, tik audė. Žinoma, kad norėjosi tuo ir pasirodyti. Pasirodoma kraitis tik per vestuves. Bet kada tai, kur tai ir ar tai bus? O čia tiek žinovų.

Susirinko svečiai, vėdinasi palengvėl arbata. Pirmas Sviestavičius pasergėjo stalo ir sėdinių padabinimą. Žiūrėjo, žiūrėjo, kraipė, kraipė galvą. Pagaliau, pliaukšterėjęs liežuvium, prabilo:

—Aš esu matęs arabų dabinimosi stilių, sudaromą iš kombinacijos vienų tiesių linijų. Rodos, pa-

prasčiausia, pirmapradinė figūra — linija. O sunku nemačius ir įsivaizduoti, kokia galima padaryti iš jų įvairybė! Ji ne tik akis veria savo gražumu, savo margumu: pritraukusi dar ilgai sulauko atidžią, versdama ieškoti ir rasti vis naujų kombinacijų.

—Tai man atėjo į galvą, besidžiaugiant šios štai staltiesės raštu. Kaip iš tiesių linijų, taip ir iš tiesių stiklelių, kvadratų ir visokeriopų keturkampių negalėjau įsivaizduoti, kas galima padaryti. Žiūrėkite į tą lietuvaitės staltiesę. Ilgai reikės jums žiūrėti, kol suskaitysite, kiek čia įvairių stiklų kombinacijų: didesnių su didesniais, mažesnių su mažesniais ir mišrai, kvadratų su pailgotiniais keturkampiais, po keturis krūvoje į kvadratą ir po kelis į eilę. Nuostabaus būta audėjos nagingumo. Kas tai audė? — pabaigė Sviestavičius.

Visi įniko žiūrėti ir raštus skaityti; pirma rodomos staltiesės, paskui rankšluosčiai, kilimų ir

juostų. Tai buvo maža namų darbo parodėlė. Džiaugsmo ir pasistebėjimo nebuvo nei galo, nei krašto. Nuo pagyrų dūmų galėjo sveikiausia galva apsisukti. Todėl ir Šešiavilkienė stovėjo gale stalo, parėmusi smakrą ranka, o jos alkūnę įstačiusi į antros rankos delną, ir rodė, štai, bus dangun paimta. Marytė gi stovėjo raudona, kaip putinas, ir tik seilę rijo. Gintautas jau buvo akim jai pasakęs, kad įspėjas, kieno tai tokie nagai. Ir ji šyptelėjimu, kurį jis vienas tesugavo, nes jam vienam tebuvo siunčiamas, prisipažino — ji ta audėja esanti.

— Tai močia štai ir Marytė, — atsiliepė senis Šešiavilkis: — linų gaišintojos. Ne vienas šimtas būtų banke likęs, kad ne jų įsiutimas kas mielą žiemą austis ir austis lyg pabrūke kokiame, pasigailėk Viešpatie! O nei jų kas perka, nei kas mato. Retas svečias tik kai ką gauna išvysti. Pamatytumėte, ko nėra jų skryniuose ir po kiek visa to. Dviem kartom su visa šeimyna dengtis pakaks.

Ir nukrypo kalba į naminę lietuvių pramonę, pirmapradinę, be jokių mašinų ir pagerinimų, pasiekusią tokio aukšto sumaningumo laipsnio ir vis dėlto neįgijusią prideramo jai aukšto vertinimo, kaip, sakysime, Bruselio mežginiai, persų kilimai ir kiti mažiau už mūsų staltieses praktiški dalykai.

— O kaip tai lengva būtų daryti jų pardavimui! Reikėtų tik rinkų surasti, — tarė Gintautas.

Kun. Vizgirta visą laiką tylėjo. Jis buvo aukštaitis, taip pat pašvenčių srities, nors ir toli nuo Šešiavilkių gimtinės. Jo nuomonė čia būtų buvusi svarbiausia.

— Ką gi mąstai ir savo nuomonės nepasakai? — kumštelėjo jį Gintautas.

— Jums gatavą daiktą turint, tikrai atrodo lengva iš lietuvių namų darbo padaryti pinigą ir verta jį padaryti. O aš jums pasakysiu: toli gražu — ne! Tai taip sunkūs ir keblūs darbai, kad jo vaisiai tepritinka vartoti patiems, kaipo tautos kuone šventenybės. Aš tam esu prisistebėjęs. Tad klausykite, žemaičiai: aš jums pasakysiu aukštaičių linų darbo ar lino darbų pasaką.

Lietuvaitė nuo mažens nestoja dyka, kaip dažnai daro lietuviukai: ji ar moka knygas paskaityti, ar audžia juostas iš lininių gijų, iš vilninių, o kai kada tai net iš šilkinių. Jos pačios juosmuo ir jos pirštai tai pirmapradės jos staklės ir mestuvai; nagai — skietas ir šaudyklė; antis — visokiažiedžių siūlų sankrova.

Kiaurą dieną lietuvaitė piemenaitė knarpija, klestelėjusi kur nuošalyje; raštus renka: pynę pina, gembėmis gembėja, danteliais dantija, grėbliukais, pušėlėmis ar tulpėmis margina. Reikia užėiti žalingąjį galviją, strikt audėja ant kojų, o visas jos audeklas bekabas pajuostyje; užėjo gyvulį, klast ir vėl audžia, raštus renka.

— Per vidurį padarysiu platų baltą taką, — balsiai galvoja. — Įrašysiu geltoną grėbliuką ir žalią

pušėlę... Čia grėbliukas, čia pušėlė; čia grėbliukas, čia pušėlė... O kad dar pridėjus ko mėlyno, tulpę? Tik kažin, ar bederės? Ar nebūtų geriau jai pačiai vienai? Iš šalių po dvi gembis, po juodą ir... Palauk, kokių gi čia aš dar turiu gijų? O gal bus jau per marga? Dargi iš pakraščių danteliai. O kad išgembėtum ne išilgą vienodai? Gal kopetėlėmis tų pat žiedų? Čia raudonas spyris, čia geltonas, čia žalias; čia raudonas, čia geltonas, čia žalias... O dančiukai mėlyni.

Per ilgą vasaros dieną privargsta piemenėlė: tik ir miegan krisdama, sapnuoja teberenkanti raštus, tebederinanti žiedus: čia raudona, čia geltona, čia žalia, — ar derės?

Išgirsta kur nors trečiame kaime naują raštą renkant, bėga pasižiūrėti ir išmukti. Rado ką natvatną, džiaugiasi pusę dienos, kaip dailininkas vykusiū paveikslu. Ir namo parėjusi, viena tesvajuoja: kaip čia tokį pat raštą ir jai surinkti?

Paūgtelėjus, ligi tik kojom pasiekia pamynų, sėdasi į stakles.

Lyg vištai perėti, lietuvei kas metai ateina laikas austi. Rudenį sudoroja turtus, priverpia tokių plonų tolikų, kad per žiedą jas pervertumei; nusidaro gijų, — ir ima basom kojom barškinti dvidešimt keturias pakojas, lyg fortepijoną groti; stuksi muštuvais, laido šaudyklę, plačiai kėtoja rankom. Visa audėja juda — ir kojom, ir galva. Taip kas metai, visą dykąjį žiemos laiką, kada vyriškėji daugiau pradykinėja, neg miškan važinėja.

Įsopsta nugarą nuo lingačiavimo, ranką nuo kemėravimo, kojas nuo pakojų rinkimo. Tik kas prieš džiaugsmą, kai matai, kaip sidabrinė šimtarastė drobė plaukia į tave; kaip tos brangenybės vis daugiau vyniojas ant veleno ties keliais ir daros jiems ankšta.

— Tai kad užtiesiu skobnius staltiese, tai kad prikabinėsiu rankšluosčių, tai kad apšivaikstysiu priegalvius, — visos kaimynės pavydės!

Didžių Lietuvos Laumės nuopelnų, kad įmasina lietuves raštus rinkti!

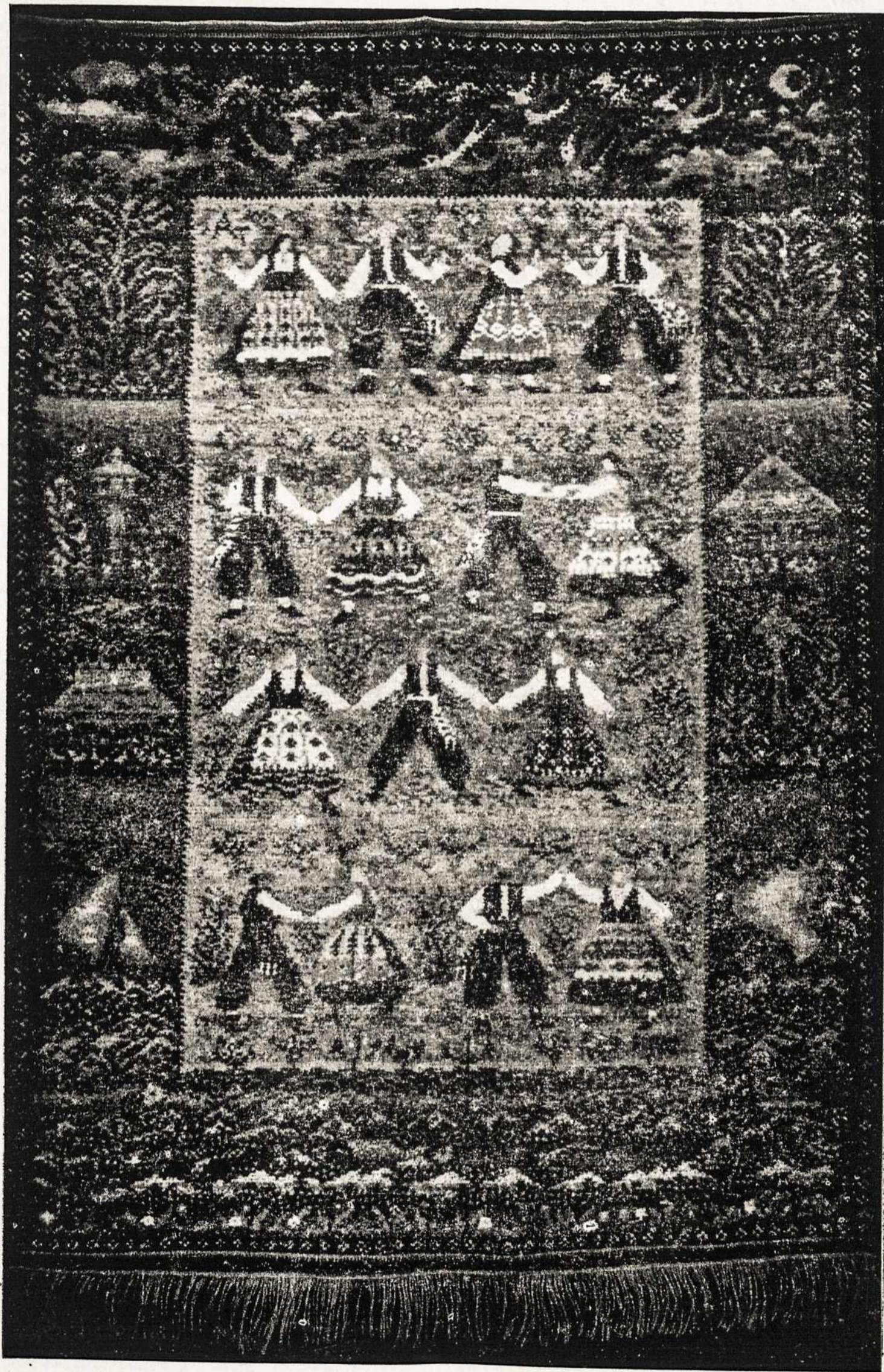
Tik kaip ir galima laukti ar reikalauti, kad jos, po tūkstantį kartų iščiupinėjusos savo audeklėlius, lengva širdimi atiduotų svetimam pirkliui už keletą muštinių? Ne! Tiek išvargusi savo audimėli, ji turi pati sunešioti arba tie, kuriuos ji myli.

Štai vėl vaizdas, kaip marti atvažiuoja.

Gražu. Apie Sekmines.

Visas sodžius laukia jaunamartės iš anos šalies parvažiuojant. Atžvangėjo, atitilindžiavo jau vakare, temstant. Neilgai tepašokę, taip sau, tik užsitrinkti, vestuviniškai susisėdo vakarienės. Tik gerai pavalgę ir išgėrę ėmės jau kaip vien reikiant šokti: ilgai tą patį šokį ir ilgai lig po pusiaunakčių.

Dar daugiau rūpi visiems, griežtai visiems, ar sunkios buvo kraičio skrynios. Palydovų ir vedlių

Inž. T. Vizgirdo klišė

A. Tamošaitienės austas kilimas

buvo gana. Vis dėlto kraičio kelti, tikriau, jo patirti, buvo subėgę ir kiti jaunikaičiai.

—Sunkios, bra, — kalbėjo paskui. — Lyg akmenų prikrautos. Jei ne akmenų, tai daug rietimų: popierius ir drobė tėra taip sunkios. Net vieną skrynios koją nulaužėm bekeldami ją prieklėtin ir per slenkstį — klėtin.

Visi nekantrauja, laukdami rytojaus. Nuo pusryčių pradėjo rodytis kraičių kėlėjai, tai baltai rankšluoščiais per petį, tai storais vilnoniais kaklaraiščiais per pečius, nors vasara, tai naujomis juostomis su kutais. Išvydę kurį tų pažymėtųjų, kiti tuoj jį apstoja, ima vartyti dovanas ir džiaugtis jų raštais.

—Tai, kad dovanota Jonui rankšluostis! Bent dvylikanytis, sesele, — kalba viena mergaitė.

—Dvylika? Čia, bra, šešiolikanytis. Jau manęs nebepamokysi; pati pernai tokių pat išsiaudžiau penkiolika sienų. Bus bent du tuzinu padoriai ilgų rankšluoščių, — gina antra.

—Tai nagai! Žiūrėk, kaklaraištis iš tolo tviska rauda ir žalėsais... — stebisi trečia.

—O juostų, juostų! Kas juosta, tai kitas raštas. Sako turinti juostų nuo viso šimto metų. Dar protėvių palikimo, — džiaugias jaunikaitis.

Kas vyresniųjų grįžo, jau papusryčiaavęs vestuvėse, džiaugės priegalvių aptaisymu:

—Raštų raštai. Nebent dvidešimt keturiomis austa, ne kaip kitaip. Nė galva nebesumeta. Kaip čia buvo ir kojom beišspardyti!...

Jaunamartė, jau prieš pusryčius apsiruošusi, visus savo klėties ir svečių galo priegalvius apvalkstė savais antvalkalais, visus stalus nutiesė savomis staltiesėmis, visur prikabinėjo savo rankšluoščių. Visas skrynias tam kartui iškraustė: rietimus sudėjo lentynose, kedeles apdangstė kilimėliais. Pati apsitaisiusi kuo gražiausiai, ateinančius svečius priiminėja pirma svirnelyje. Kiekvienas turi pamatyti jos turtą; ne tik pamatyti, ir pačiupinėti; ne tik pačiupinėti, ir pačepsėti ir tiek atsigirti, kiek jau gana, nes pagyrimų klausyti niekam neatsibosta. Ypač giriant ne tiek iš džiaugsmo, kiek iš pavydo.

Tik visiems visa apsirodžiusi, marti ima viešnius su svečiais vedžioti į seklyčią, į stalą, su grietine šildyto alaus atsigerti, putnių ragaišių pakąsti. Svečiai alaus čiulpia ir pyragų kanda lyg nenoroms, lyg ne savo nasrais. Tačiau storų storiausių riekių abišalių ties kiekvienu padėloti dažnokai reikia. Ragaišis girti neatsieina: būtų lyg pasisakymas pačią tokio pasikepti nemokant. O juk reikės naują marčią kaimynę atmylėti; kuogi, jei ne pyragu su sviestu ir sūriu prie buteliuko — vyrams.

Nemažiau domisi jaunamarte ir mažvaikiai. Išgirdę:

—Jau dalija, dalija juostas! — kaip akis išdege,

puola į aną galą sodžiaus. Tokių mažesnių ir didesnių susirinko keliolika. Ankštu būreliu ties prieklėčiu sustoję, pasiilgusiomis akimis žiūri į atvirą klėtį, kur ir iš kur linksmi bėginėja visoki svečiai ir artimieji, balsiai belsdami batais.

—Išeina, išeina...

Sučėža būrelis, kumštelėdamies kits kitą į pašones.

Išeina prieklėtin jaunamartė, lydima viso būrio moterų. Anyta ir močia čia pat šalia jos laiko visą saują neplačių juostelių. Jos visos — vienodos vertybės, tik ne vienodu raštu austos. Kiekvieną sodžiaus mažvaikį čiabuvės moterys marčiai pristato skyrium.

—Čia Juozukas.

Pavardžių nemini: jiems dar nereikia dokumentų.

—Susijuosk, Juozuk, kad nebūtum palaidas, — sako marti, priimdama iš anytos ar iš mošos rankų juostelę ir paduodama vaikui.

—Čia Napaliukas.

—Susijuosk, Napaliuk, kad nebūtum palaidas.

Taip visiems dalija ne nuo slenkščio, tik stačiai nusilenkdama per prieklėčio tvorelę. Kiekvienas dovanojamas stiepias greitai, godžiai tveria juostelę drauge su jaunamartės rankele ir paukši ją (bučiuoja) kaip dėdienei, nors dar jauna. Dėdienė (būta gi "dėdienės"!) iš pradžių lyg drovisi. Kaip gyva, dar jai niekas nebuvo rankon pabučiavęs; nė meilužis: tai per didelė garbė. Matės tad jai patinkant ir dėdienės rolę, ir tą asmens pagerbimą kaip jau pilno žmogaus. Tai juo daugiau dalija, juo meliau šypsosi, juo gražiau ir saldžiau, lyg paukštytės balseliu, malonina.

Plonos drobės marškiniai, nuometai; stikluoti rankšluoščiai, staltiesės, antvalkalai; milai, mileliai; rainės, andarokai, sijonai, liemenės, kiklikai, — griežtai visados atmena kiekvienam lietuviu namiškiui, jog tai padaryta tų namų šeimininkės moteriškės rankomis, ir pelno jai pagarbos, garbingos gyvenime vietos. Tautodailė, lietuvių skonis ir nagingumas, ne be daugelio kitų veiksmų, žinoma, pataisė joms lietuvių šeimynoje tokią rinktinę vietą.

Tad lietuvaitėms nėra ko pavydėti persėms ir jų brangių kilimų, kuriais pagarsėjo pasaulyje, jei savo rankų darbais dengdama šeimyną, savo raštais dabindama visus namus, daro namiškiams įtakos, kuriai melai pasiduoda visi, neišskiriant nė tikrojo valdovo — vyro!

Per juostą — į širdį. Per daile į Namų Ugnelę!

O jūs materialistai, norite, kad lietuvaitė per savo daile patektų į žydo krautuovę? Tepadariai, tai negyvieji mechanizmai?

Pabaigė Vizdirda savo linų darbų pasaką.

KILNUS DARBAS IR GERAS UŽDARBIS

Vienas iš svarbesnių **lietuviškumo palaikymo programos** punktų, yra lietuviškos spaudos ir knygų platinimas. Mano žiniomis, tik kelios kuopos tai vykdo. Šis reikalas nebeturėtų būti toliau atidėliojamas, kiekviena kuopa turėtų imtis lietuviškos spaudos ir knygų platinimo darbo.

Praėjusiame vyčių suvažiavime New Yorke vienas iš atstovų, kalbėdamas apie spaudos bei knygų platinimą, apgailestavo, kad tame darbe Centro Valdyba nesuteikianti kuopoms pinigines pašalpos. Spaudos platinimo darbas, be abejo, pareikalauja nemaža darbo ir pasišventimo. Tačiau kokios nors paskolos iš Centro Valdybos ar iš kur nors kitur nereikia. Tas darbas pelningas, nes knygų leidyklos ir laikraščių administracijos skiria tam tikrą nuosimtį nuo gautos sumos už parduotas knygas bei kitą spaudą. Didesnių lietuvių kolonijų kuopos, jei tik to darbo imtųsi, gali per metus turėti po keletą šimtų dolerių gryno pelno.

Spaudos platinimo darbas turėtų būti pavedamas tokiems asmenims, kurie patys domisi tuo, yra tikri lietuviškos knygos bičiuliai. Spaudos platinimo kioskos įrengtinios parapijų svetainėse; knygos ir kita spauda platinama sekmadieniais po pamaldų, kiekvieno parengimo metu, o taip pat ir piknikuose vasaros metu.

Spaudos kioskų tvarkytojai, prašydami leidyklas, kad jos prisiųstų jiems platinimui knygų, turi kartu pateikti pažymėjimus iš savo kuopos valdybos, kad kuopa pasitiki tuo ar kitu asmenimi ir kad pati kuopa bus atsakinga už visas knygas. Leidyklos kitaip nė negali elgtis.

Knygų ir kitos spaudos platinimui galima gauti žemiau patiekiamose leidyklose, organizacijų centruose ir laikraščių administracijose:

1. 'GABIJA', 340 Union Ave., Brooklyn 11, N.Y.
2. 'PATRIA', 45 St. John's Pl., Stamford, Conn.
3. LIET. KNYGOS KLUBAS ir "DRAUGAS", 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill.
4. "AIDAI", Kennebunk Port, Maine.
5. LITHUANIAN AMERICAN COUNCIL, 1739 So. Halsted St., Chicago, Ill.
6. "LITHUANIAN DAYS", 9204 So. Broadway, Los Angeles 3, Calif.

"Gabija", "Draugas" ir Lith. American Council taip pat turi ir angliškų knygų apie Lietuvą. Spaudos kioskai turėtų tokias knygas taip pat plauti ir paraginti vyčius, kad jie išigyty bent Chase ar Jurgėlos Lietuvos istoriją, Angliškai-Lietuvišką žodyną ir Lietuvišką vaizdų knygą (Dr. A. Šapokos ar V. Augustino).

Tat, visos kuopos į lietuviškos spaudos platinimo darbą!

Viena vyte iš vienos rytinės valstijos parašė savo pažįstamai Dayton'e, Ohio, laišką, teiraudamasi, ar ten esąs bent vienas viešbutis, kur ji galėtų atvykusi kitais metais į vyčių suvažiavimą apsistoti. Žinoma, tokių dangoraižių, kaip New Yorkas ar kiti milijoniniai Jungtinių Amerikos Valstybių miestai Daytonas neturi, bet jo viešbučiai galėtų priglausti bent keletą tūkstančių atstovų, jei tik jų tiek suvažiuotų.

Daytonas — vienas iš didesniųjų Amerikos dailiosios pramonės centrų, su visais priemiesčiais turįs dabar apie 400,000 gyventojų ir vadinamas ne be pagrindo "the city beautiful".

Šia proga noriu trumpai užsiminti apie Daytono lietuvių koloniją ir jos vyčius. Pirmieji lietuviai Daytoną pasiekė praėjusio šimtmečio pabaigoje; 1902 metais susiorganizavo pirmoji lietuvių šv. Petro draugija. Lietuvių parapija gyvuoja jau apie 40 metų. Lietuviškų sielų priskaitoma apie 500, gi parapijai tepriklauso tik apie 300 galvų. Vyčių kuopa gan skaitlinga, — turi virš 50 narių, kas sudaro apie 10 nuoš. nuo viso lietuvių skaičiaus Daytone. Jei toks pat nuosimtis lietuvių priklausytų vyčiams ir kitose kolonijose, tai Lietuvos Vyčiai turėtų keliasdešimt tūkstančių narių.

Lietuvos Vyčių organizacijos visuotinas suvažiavimas Daytone yra jau buvęs 1937 metais, švenčiant vyčiams 25 metų gyvavimo sukaktį. Po penkiolikos metų daytoniečiai vėl turi garbę būti didžiosios Amerikos lietuvių jaunimo šventės šeimininkais.

L. Valiukas

GUESTS AT STATION WLOA, Pittsburgh, Pa. (Sept. 16) left to right: Willian Kolicius, announcer; Stephen J. Kane and John Jesulaitis both of Chicago, Ill.

MES KELIAVOME Į ROMA

(11)

Susitikom su a. a. Vyskupu Bučiu. Vienas iš maloniausių prisiminimų mūsų kelionėj Romon, tai buvo susitikti savo tautietį, dabar jau atsiskyrusį nuo mūsų J. E. Vyskupą Petrą Bučį, M. I. C. Pažinojau tą garbingą ir šventą vyskupą nuo seniau. Jis dar Lietuvoje mums vedė rekolekcijas, kalbėdavo konferencijose, rašydavo žurnaluose. Jį visi gerai pažino iš jo veiklos ir raštų. Jis drąsiai stojo Marijonų vienuolynan slapta, kad išgelbėtų tą vienuoliją nuo išnykimo. Mat rusai buvo uždraudę tai vienuolijai plėstis, ji turėjo išnykti. Jo pašaukimas ir pasiaukavimas vienuoliniam gyvenimui labai daug prisidėjo prie jos atsigavimo ir vėliau prie jos išsiplėtimo ir pagyvėjimo, nes velionis vyskupas ilgus metus vadovavo Marijonams.

Jau pirmą vakarą Romoj susitikom tą amžinos atminties senelį vyskupą. O kokia jo meilė ir draugiškumas lydėjo visą laiką mums esant Romoj. Nežiūrint savo amžiaus ir padėties, jis mus nuoširdžiai globojo, kalbėjosi, aiškino, gelbėjo daugiau pažinti Romą, dalyvauti religinėse iškilmėse ir tt. Kelius rykius draug su mumis keliavo Romoj, jis lydėjo išvykstant Palestinon, jis atsiveikino aerodrome, išskrendant iš Romos. O kiek gražių pasakojimų ir

prisiminimų iš lietuviško katalikiško veikimo, kas galėtų ir surašyti. Jis galėjo pasakoti ir pasakoti, kokiais tik klausimais norėjai. Dar ilgai savo kelionėj po Europą minėjom garbingąjį Vyskupą. Jis mums buvo tikru mūsų lietuvišku prieteliu. Čia daug daugiau įspūdžių ir prisiminimų galėtų papasakoti mūsų bendrakeleiviai kun. kleb. J. Valantiejus ir Pr. Juškaitis, kurie per visą laiką gyveno TT Marijonų Namuose ir nuolat susitikdavo su J. E. Vyskupu. Jų pasakojimu, jie buvo nustebinti ir sužavėti senelio malonumu, atjautimu, draugiškumu ir nuoširdumu. J. E. Vyskupas buvo pasidaręs jų nuolatiniu palydovu, aiškintoju ir draugu.

Negalėjom tuomet manyti, kad J. E. Vyskupas taip neužilgo jau atsiskirs iš gyvųjų tarpo. Jo atsiminimai ir įtaka į visus lietuvius negalės niekuomet išnykti. Juk įdėjo į lietuviškos, katalikiškos, tautiškos veiklos rūmą labai daug savo gyvenimo ir veikimo dalies. Jis tikrai paženklino viską savo kunigišku, vienuolišku, vyskupišku, bet ypač asmeniškumu maloniu pavyzdžiu. Artimai žinomas J. E. Vyskupas P. Bučys ir vyčiams. Jis juos mylėjo, pažino, jais rūpinosi ir gyvai atjautė jų veiklą. Vyčiai gražiai minės jį. (Bus daugiau)

FAREWELL DINNER TENDERED to Lt. Anne Shukis, U. S. Nurse Corps, before leaving for Europe. Left to right (sitting) — Sister of honored guest, Lt. Anne Shukis, former secretary of the Illinois, Indiana District; Helen Gudauskas, former secretary of the district; Mr. and Mrs. Shukis. Standing — brother in law: John Daugints, 2nd vice president of the district; John Jesulaitis, treasurer; John Stoskus, Supreme Council Vice President; Jack Jatis, past national president of K. of L.; Stephen J. Kane, former president of the district; and Lt. Shukis' sister-in-law and brother.

WEST SIDE JUNIOR COUNCIL

Congratulations to the Chicago District and to Council 24 for organizing a new Junior Council. Rev. Joseph Kuprevicius is the pastor and spiritual director of the most recent Junior organization. Miss Adele Zenkus is the Junior Commissioner of Council 24. There are 49 paid members of the West Side Junior Council 24, whose officers are: President, David Plesic; Vice President, Donald Petraitis and Nancy Waitkus; Rec. Secretary, Eleanor Juska; Treasurer, Helen Jankauskas; Financial Secretary, Thomas Higgins; Historian, Dennis Ambrose; Sgt. of Arms, Charles Kowalski. The Supreme Council extends its congratulations and good wishes to these recently elected officers and to all those who have cooperated in establishing this Junior Council.

PRANEŠIMAS

Ohio-Michigan Lietuvos Vyčių Apskrities metinis seimas įvyks Birželio 28 ir 29, 1952, Grand Rapids, Michigan. Smulkesnės žinios bus išsiųstos vietinės 43-čios kuopos. Visos kuopos prašomos prisirengti prie seimo ir gausiai dalyvauti šiame suvažiavime.

Pr. Gudels, Apsk. Pirm.

Oficialus Skyrius

Vyčių ir "Žiburio" spaustuvės atstovai Bostone pasirašo "Vyties" spausdinimo sutartį. Sėdi iš kairės dešinė: Al. Vasiliauskas, Vyčių Centro Pirminkas ir "Žiburio" spaustuvės savininkai Petras Peldžius ir kun. K. Mažutis. Stovi iš kairės dešinė: ponia Vasiliauskienė, Vyčių Centro Pirmininko Al. Vasiliausko žmona, Dr. Juozas Leimonas "Vyties" Redaktorius ir Felicija Grendelytė, antrasis "Vyties" Redaktorius.

HOW we work

The Executive Board of the Supreme Council promises a full and complete program for this year. The method of informing each member, district and council of the officer's duties or of the planned activity will be the VYTIS. Be sure you read it thoroughly and discuss it properly. Don't let anything go by unheeded or un-discussed. It may help your district and council be more active; it may give you new ideas for activity.

The Resolutions passed upon at the National Convention have been carefully studied and discussed at our recent Executive Board meeting. Each and every Resolution will be acted on and interpreted for activation.

At the recent meeting, reports were submitted by various members of the Executive Board. The President had detailed correspondence with various board members regarding their duties. Attorney Joseph J. Grish (California) is our newly appointed Legal Advisor. Met with Rev. Albert J. Contons and Rev. Anthony Kasper in regard to contemplated monthly program for the coming year, also plans for organizing Junior K. of L.

Our Vice Presidents submitted complete reports. **John Stoskus** (Chicago) has been active in

his district with personal visits to councils. This year he will concentrate on our **Financial Drive** and the Lithuanianism Program. **Walter Chinik** (Pittsburgh) informed us in detail of his plans for the **Membership Drive** and **Reorganizing councils**.

Mrs. Tillie Gerulis (Worcester) secretary, has spent much time in checking over the Center files and bringing the mailing list up to date. Delinquent members will receive a letter asking them to re-join their councils or to remain **Vytis** subscribers.

Frank Gudelis (Dayton), Treasurer, sent in his financial report. As member of the 1952 National Convention Committee, he also submitted tentative Convention plans which the Executive Board approved.

Committees. Rev. John Jutkevicius, chairman of the Lithuanian Affairs Committee, reported that his committee is most active and that Bulletins are being mailed out regularly to all council committees.

Larry Svelnis, member of the Supreme Ritual Committee, reported that all Ritual backlog has been cleared up; that the Ritual Bulletin is in the hands of Jack Jatis, chairman, and should be ready for distribution soon.

An inventory of our archives located in Brockton, Mass., will be taken by Larry Svelnis.

The M. A. Norkunas Memorial Fund was discussed. Inasmuch as Joseph Boley (New York) was very close to Tėvas Norkunas, he was appointed chairman of the **Mykolas A. Norkunas Memorial Fund**. Suggestions were made that funds may be solicited to benefit Lithuanian - American Youth.

Rev. A. Contons discussed the **Monthly Activity Program**. His plan is to have an article appear in **Vytis** regularly, written by a qualified person.

The Activity Program will be divided into four main headings: **Religious, Cultural, Lithuanian** and **Social**.

Rev. Contons also reported on the K. of L. Junior Program. He suggested we contact all pastors for this youth organizing and that the K. of L. organization would supply the leader or organizer for this youth organization.

Future meditation of the Executive Board will be brought before the membership for your interest. I, as your President, am always anxious to hear new ideas or activity pertaining to our organization. Let me hear from you.

AL WESEY, Supreme Council President.

ORGANIZING JUNIORS

What is your council doing about organizing the Junior K. of L? Every council that interests itself in the Juniors is rendering a valuable service to the teenagers of the parish, as well as providing for its own future. A well qualified individual should be appointed in each council to be in charge of Junior affairs. It will be his duty to talk the problem over with the members of the council and particularly with the spiritual director and the pastor of the parish. Many very fine suggested activities for teenagers are outlined in the CYO Program Service which can be obtained by spiritual directors and parish youth leaders from:

Program Service
Youth Department
National Catholic Welfare Conference,
1312 Massachusetts Avenue, N. W.
Washington 5, D. C.

This program service is sent out every two months for an annual subscription fee of \$2.00.

Every council is asked to send the name and address of its Junior Coordinator, and information about its Junior Council to the Center Junior Committee Chairman:

Rev. Albert J. Contons,
St. Peter's Church,
50 West Sixth St.,
So. Boston 27, Mass.

THE K. OF L. PROGRAM FOR 1952 "Vienybė Težydi"

At the 38th National K. of L. Convention held in N. Y. last September many councils expressed a need for a more rounded K. of L. program of activities to the local councils. The January Program Letter, ties. A Program Committee was appointed to look into this problem and present suggested programs to the local councils. The January Program Letter, sent to council presidents early in December, was the first fruit of this committee and will be followed by other monthly suggestions. Actually some councils already have well-planned programs on their own initiative. Others may find these program letters useful as an aid in arranging their activities "for God and Country".

In each council there should be appointed a PROGRAM COMMITTEE whose job it will be to plan monthly programs for meetings and other gatherings of the council. The K. of L. program should be a **Four-way Program: Catholic, Lithuanian, Cultural, and Social.** The Program Committee in each council should be one of the most important committee. Just as the officers represent the necessary framework, the skeleton of the organization, so should the program committee and its work be the heart.

The program theme for the year 1952, selected by the program committee with the approval of the Supreme Council, is a phrase from the Lithuanian National Hymn: "**Vienybė Težydi**". United within itself, united with every good cause outside itself, the K. of L. will truly prosper and grow strong as a powerful force for good. May 1952 be a year of UNITY for the K. of L! Individual themes for each month are as follows:

January: **United in the Lithuanian World Community.**

February: **United in the Struggle for Lithuanian Independence.**

March: **United in Devotion to Our Patron, St. Casimir.**

April: **United with Our Past Members and Officers.**

May: **United with the Clergy, Leaders of the Church.**

June: **United with Suffering Lithuania.**

July: **United in Love of America.**

August: **United in Lithuanian Song and Dance.**

September: **United with our Brother and Sister Lithuanians in Exile.**

October: **United with Catholics all over The World.**

November: **United with Lithuanian Youth, Prospective Members of the K. of L.**

December: **United in K. of L. Fraternity.**

Views and suggestions on program planning would be very much appreciated by the committee. Councils: please send the names of local Program Committee chairmen to: Rev. Albert J. Contons, St. Peter's Church, 50 W. 6th St., So. Boston 27, Mass.

NOTICE TO ALL SECRETARIES

With the changing of a New Year, brings a change in the officers in most councils. In order that the Supreme Council may have a correct and up-to-date mailing list, kindly forward a complete list of the new Executive Board members with their respective addresses to me. Please be certain that your spiritual director is also included.

Josephine Rusas,
Supreme Council Corresponding Sec'y.,
9 Charles Street, Port Washington, N. Y.

Detailed plans, quotas and prizes will be announced at a later date.

Now is the time for all districts and councils to organize and lay plans for a concentrated drive.

**DRIVE OFFICIALY STARTS
ST. CASIMIR'S DAY
MARCH 4, 1952**

CLEVELAND, OHIO

KUOPA 25

Iš priešmetinio sus-mo.

Gruodžio 11 d., Liet. svet., L. Vyčių 25-tos kuopos įvykusiame priešmetiniame sus-me buvo įvairių komisijų raportai, iš kurių du verti čionais pažymėti. Iš įvykusių šokių, kurių visa įžanga (\$131.65) buvo paskirta ir jau pasiūsta į BALF'o Centrą. Šį pranešimą padarė Antanas Bukšis.

Apie privatišką Kalėdų pokilį pranešimą padarė U. Jankauskaitė. Ji pažymėjo, kad šis pabuvis bus vienas iš puikiausių—visiems nariams ir turintiems šeimas viskas bus veltui.

Taip pat. kuopa padarė nutarimą, kad į šį pokilį būtų pakviesti vyčių bičiuliai: art. ir režisierius S. Telksnis su šeima ir didysis Clevelando lietuvių scenos mėgėjas Pranas Sutkus su žmona.

Šiame sus-me J. Sadauskas ir S. Laniauskas tarė vieną kitą žodį, kad kuopoj būtų daugiau vartojama lietuvių kalba, nes jei vyčiai nesilavinsime lietuviškai, tai neilgai laukus kuopa mirs ir pranyks visi lietuviški - sceniški pastatymai ir chorai, nes mūsų parapišėse mokyklose visai mažai mokinama lietuviškai, o vėliausiai atvykę lietuviai netik patys nesirašo prie vyčių organizacijos, bet neleidžia nei savo vaikams priklausyti šioje organizacijoje, kas dar greičiau vyčius pastumės prie didesnės amerikanizacijos.

Jeigu būtų pakeistas dabartinis nusistatymas, tai vienas jaunimas daugiau pramoktų lietuvių kalbos, o kitas anglų kalbos ir abiem išėitų į naudą. Kadangi grįžimo į mūsų Tėvynę - Lietuvą laikas dar yra neaiškus, tai jei mes leisime pradingti čia augusiam jaunimui amerikanizacijos malūne, tai Lietuva neteks didžiausios savo tautos dalies, iš kurios visada buvo gauta didelė parama, ypač finansiškai ir moraliai. Taigi, kaip vė-

liausiai atvykę, taip senesnieji lietuviai, neatidėliokime šio svarbaus darbo, nes paskiaus jau bus per vėlu.

Šis kuopos sus-mas buvo gyvennis už praėjusius gal dėlto, kad jame tapo pranešta, jog yra dedamos pastangos suvaidinti scenoje, Gevenios metu, Liurdo Stebūklai ir kad buvo perrinkta kuopos valdyba (1952 m.). Balsavimo metu, pirm. Jurgis Brazis, pakvietė J. Sadauską vadovauti sus-mui. Galima sakyti, kad didžiumoje visa valdyba buvo perrinkta vienbalsiai, išskyrus pirm. ir vice pirmininką.

Taigi šiemetams kuopos valdyba susidaro iš šių narių: M. Trainauskaitė, pirm., L. Albertas, vice pirm., nut. rašt. M. Samsonaitė, fin. rašt. E. Slavickaitė, išd. V. Smitas, išdo globėjai, J. Kuzas ir E. Konsaitis, tvarkdarė M. Sušinskienė. Dvasios vadas kun. J. Angelaitis.

Įvairios komisijos palikta metiniame sus-me išrinkti.

Beje, buvo skaitytas nuo Igno Sakalo laiškas, kuriuomi jis atsikreipė, kad kuopa pasirūpintų savo praeities ir dabarties istorija, kurią jis panaudos vyčių organizacijos keturių dešimčių metų gyvavimo istorijoje. Sekanti nariai tuomi rūpinsis: P. Glugodienė, J. Kuzas, J. Baltrus, J. Sadauskas ir A. Kunigiškis.

Taip pat buvo padarytas nutarimas, kad Juozo Baltraus, Anelės Arunskienės ir Magdalenos Samsonaitės atvaizdai būtų patalpinti "Vytyje" ir kituose katalikiškuose laikraščiuose. Šie nariai yra vieni iš daugiausiai pasidarbavusių 25-tai kuopai.

Sus-mui pasibaigus buvo užkandžiai, kuriais pasirūpino p. M. Galdikienė ir A. Kunigiškis.

Kuopa apgailestauja, kad josios veikloji narė P. Glugodienė ir Elena Kuzienė vis dar nesveikau-

ja. Visi nariai ir draugai linki jom greit pasveikti!

Kiek teko patirti, tai Vyčių 25-tos kp. veikloji narė, Magdalena Samsonaitė po Velykų žada daryti "ekskursiją" prie altoriaus su p. Liutkum ir sumainyti aukso žiedelius. Mūsų Magdutė, nors nepersečiausiai yra prisirašius prie Vyčių, bet juos greitai visa širdimi pamilo, įsijungė į visus 25tos kp. darbus ir kuo puikiausiai juos atlieka. Visi nariai ją didžiuojasi ir ją gerbia, nes ji yra tiek pažangi lietuvių kalboje ir rašyboje, kad iš čia augusių gal nedaug tokių turime.

Sveikiname vybę Samsonaitę ir p. Liutkų ir linkime sukūrti šviesų ir saulėtą šeimyninį židnį!

Malonus pabuvis

Gruodžio 23 d., Liet. svet., Vyčių 25tos kp. nariai ir jų šeimos turėjo malonų, jaukų pobuvį su skaniais užkandžiais, įvairiais išsigėrimais ir su gausiomis mažesniems vaikučiams dovanėlėmis, kurias jiems išdalino Kalėdų diedukas Marijona Sušinskienė. Ji, nekuriš mamytės ir vaikučiai pašoko ratą, pagiedojo Kalėdų giesmes ir tuo netik jaunučiai pasidžiaugė ir pasigerėjo, bet ir jų tėveliai bei mamytės.

Vyčiai šiuo prieškalėdiniu vakarėliu nuo vyriausio iki jauniausio buvo labai patenkinti. Už tokio malonaus, draugiško, pobuvio surengimą garbė priklauso komisijos pirm. Uršulei Jankauskaitei ir visai komisijai, kurią sudarė: A. Arunskienė, M. Trainauskaitė, A. Samienė, El. Slavickaitė, J. Sušinskaitė, E. Konsaitis ir kuopos pirm. J. Brazis, kuris labai maloniai ir vikriai patarnavo prie bufeto. Vyčiai ilgai prisimins šį simpatingą pobuvį.

Senelis

ROCHESTER, N. Y.**93 KUOPA**

Sausio 6 d. Rochesterio Vyčių kuopa turėjo savo metinį susirinkimą ir išrinko naują valdybą sekančios sudėties: Pirmininkas — Richardas Pauža, Vicepirmininkas Marija Veželytė, pirmas sekretorius — Alfreda Rimkutė, antras sekretorius — Albinas Vizgirda, ir finansų reikalus tvarkys Bernardas Stukas ir Albinas Apanavičius. Tuo pačiu metu išrinkta ir Komisija Lietuvos reikalams, kurią sudaro Bernardas Stukas, Emilija Kazlauskaitė ir Bronius Krakauskas.

Susirinkimo metu Albinas Apanavičius kvietė Vyčius į darbą už vytiškus idealus. "Mūsų tarpe turėtų viešpatauti katalikiška ir lietuviška dvasia", pareiškė jis savo kalboje. Bernardas Stukas taip pat ragino Vyčius dirbti dėl lietuviškos ir Lietuvos. Jis kalbėjo "mes nebuvome Lietuvoje ir kas žino gal būt nebūsime, bet mes dirbkime dėl mūsų tėvų žemės, kad šis mažas ir kultūringas kraštas vėl galėtų laisvai gyventi". Šią mintį jis paėmęs iš vieno žymaus kalbėtojo kalbos, pasakytos Vyčių seimo metu, kuris savo kalboje mums, kaip pavyzdį, pastatęs Mozę, kuris taip pat savo žemės nepasiekęs dirbo ir mirė už savo tautą ir savo kraujo žmones.

Naujasis pirmininkas Richardas yra užsibrėžęs pirmu savo darbo punktu padidinti kuopą nariais, todėl ragino į sekantį susirinkimą kiekvienam nariui atsivesti po svečią, kuris ateityje būtų Vytis. Kuopa numato tuojau pradėti ruošti švento Kazimiero šventei. Lietuvos reikalų Komisija žada tuojau raštu kreiptis į atatinamas valdžios įstaigas prašydama, kad būtų priimta Genocido koncencija. **Vaidila Brazdas.**

DAYTON, OHIO**COUNCIL 96**

Our annual fall dance was held in the church hall Saturday, October 27th, featuring Johnny Marshall's orchestra. As usual everyone an enjoyable evening.

Bowling is now in full swing at the Congress Bowl every Sunday, 4:00 p.m. Pete Petkus is the league's secretary. Interested bowlers are welcome to join the league.

It is nice to have in our midst again Michael Petkus, recently discharged from the Navy.

Recent K. of L. visitors in Dayton were Marian Driencus of Cleveland and Pay Petvacage, Joe Sakal and Carl Gobis of Detroit. **S. S.**

AMSTERDAM, NEW YORK**COUNCIL 100**

It's a boy for Peter and Edna Gustas! Congratulations.

Marion Jakaitis and Sadie Vaitelis returned from a week-end in New York City laden down with new clothes.

Glad to have had Professor Olsauskas and Pauline Urban at our November meeting.

Father Balth gave an excellent talk on pre-historic Lithuania.

Refreshments for the November social hour were furnished by our very active couple, Ed and Eleanore Baranauskas.

Arrangements Committee for holding a Card Party at the A. L. C. Hall on December 2, 1951, consisted of Val Kerbelis, Sophie Olbie, Sadie Kissel, Sophie Gavry, Gene Gobis, Bill and Vera Nikstenas. Bill made some very attractive signs advertising the affair.

Corporal Donald Nikstenas (Air Forces) is now stationed at some air base on Kyushu Island, Japan.

Our Vice President, Ed. Bablinskas, took to the woods to get himself a deer — Haven't heard whether his aim was accurate enough.

Leo and Helen Druziak are now in housekeeping. No doubt, they will be entertaining many of us K. of L'ers!

Smile and Sparkle.

BAYONNE, N. J.**COUNCIL 67**

At our last meeting new officers were elected for the ensuing year. We hope that they will carry on the wonderful work of our predecessors. They are as follows: President Mildred Brunza; 1st Vice President Constance Mack; 2nd Vice President Stacia Razilawech; Recording Secretary Beatrice Krizenowski; Financial Secretary Mary Brunzas (re-elected); and Treasurer Martin Rusgi (re-elected).

At that meeting we were introduced to a new priest of our parish, Rev. Joseph Pragulbickas, recent arrival, who related to us some of his harrowing experiences during the grim war.

The Junior member of our council were guests at our Christmas party held on December 11, 1951. After the refreshments were served and gifts presented, Rev. Karalevicius showed Christmas movies.

Congratulations to:

Vince Maculaitis and Helen Dancisin who were married on November 24th, 1951; Edward Miskewitz and Claire Conklin on their recent engagement; and Daniel Dombrasukas and Edward Miskewitz who celebrated their birthdays.

CAMBRIDGE, MASS.**COUNCIL 18****Halloween**

A wonderful job in preparing the refreshments and decorating the hall was well done by the hard-working committee of Millie Wilcinski, Fran Tamulynas, Aldona Strazdas, Pete Puzin, Ann Tamulynas, Paul Zukas, Helen Zukas, Tony Janunas and Helen Kazlowski.

The party games were the real rib ticklers of the evening. A new knight Joe Mitchell out-sprinted Veto Pilkins for the final chair in the game of musical chairs and all honors for pinning the tail on the donkey went to Dotty Zukas and Tony Janunas. Helen Tebera was the "dead eye" in the "Break the Ballon Dance".

Some of the costumes were real riots especially the two-headed fellow Vinny Savinski, who walked away with the honors for the funniest and original costume.

Clubroom Charter

Our clubroom's appearance has been improved by donation of some very fine furniture by Pete and Ed Puzin. Not only did they donate, but they moved the furniture in for us.

Just recently our clubroom was honored by a visit from Fr. Janunas, spiritual adviser of the Lawrence K. of L. council.

The ping pong table has really been getting a work out since Billy Remeika and Ronald Edmantes have been playing their games.

Blessed Event

The stork visited the Marcin home and blessed Mrs. Frances Marcin and Al with a baby girl. This is their second child.

It grows and grows

Four new members were added to our roster this month. They are Mr. and Mrs. V. Remeika, Joe Mitchell and Blanche Luchinskas. Congratulations.

Bowling

Council 18's bowling teams are all set for a big season this year.

The high average holders for the men and women respectively are J. Puzin with a 94 and H. Zukas with an 83. For high singles it's J. Puzin with 118 for the men, and A. Malin with 112 for the women. The high three single string records are held by J. Puzin with 306 and A. Malin with 277.

Spaghetti Supper

The hard working committee on this project are: Al Marcin, Pete Puzin, Millie Wilcinski, Fran Tamulynas, Ann Zukas, and Alberta Malin.

J. V. B.

PITTSBURGH, PA.**COUNCIL 19**

The birthday cake at the regular monthly meeting has become standard equipment, and at the November meeting six candles lit up a birthday cake for Anne Navickas, Nelle Kountz, Johnny Miller, Walter Chinik, John Kattella and for a brand new member, John Skemundris.

The members voted to contribute \$25.00 to the St. Casimir Church Coal Fund — it looks like Council 19 members better get busy — Financial replenishments will soon be necessary!

The officers' meeting of the 1951 Executive Board was held at the home of Ruth Grebliunas in Homestead, Pa. Their program plans included a Christmas party, December 27th at St. Casimir's hall. Most of the parties this year have been a success because of the untiring efforts and original ideas of the social chairman, Lori Puzas.

At the January meeting we will all look forward to Father Joseph Girdis' talk on his trip to Rome.

Many of the council members helped in some capacity or other at the BALF banquet held on Saturday evening, December 3rd; the girls as waitresses and the boys doing the heavy work. It was announced at the December meeting that the profit realized for benefit of BALF was a sum of \$800. Congratulations to all the workers and especially to Mrs. Vera Kolicius, the chairman of the Banquet and mother of Bill Kolicius of our own council.

The bowlers are really going strong on Sunday nights and I thought it was time you all got a peek at some of the good scores, standing as of December 2nd:

High 3 games

Men — Andy Rozger 462;

Women — Toni Comella 396. z z

High Single game

Men — Stephen Onaitis 191;

Edward Graze 186 and

Andy Rozger 178.

Women — Toni Comella 176;

Marcella Onaitis 158; and

Lori Puzas 147.

At the December meeting Jean Walkauskas, president, announced that Christmas greeting cards had been sent to all the K. of L. councils for which the Executive Board had been able to obtain addresses. If some of these greetings go astray as is sometimes the case in the busy holiday season, the members of Council 19 take this opportunity to wish you all — each every one — **A HAPPY AND A JOYOUS SEASON.**

The newly elected officers for the year 1952 are:

President — Frank Baltakis; Vice

Pres. — Ray Bukauskas; Recording Secretary — Marcella Onaitis; Financial Secretary — Jean Walkauskas; Corresponding Secretary — Anna Navickas; Treasurer — Ruth Grebliunas; Chairman of Ritual Committee — Stephen Onaitis; Chairman of Lithuanian Affairs — Nellie Kuntz; Correspondent — Mildred Chinik; and Sergeant-at-arms — John Miller.

Program Committee remains the same as for 1951: Julia Aleshunas, chairman; Tillie Kaupinis, Jean Walkauskas, Helen Girdis, Tom Unitis, Stephen Onaitis, Vyto Jucevicius, and Joseph Allen.

Father Girdis commended the outgoing officers as having done a tremendous job in 1951 and especially Jean Walkauskas as having performed her duties as president exceptionally well! He also expressed congratulations to the new officers and wished them success in their new positions.

As refreshments were being served, the lights all went out and Tom Unitis entered bearing a cake with its burning candles casting a dim light in the enormous room — the occasion? — Jeanie Walkauskas' birthday. So the monthly birthday tradition goes on.

I close with sincere good wishes to the newly elected officers for a most successful and happy New Year.

Mitzie

CHICAGO, ILL.**COUNCIL 8****"Deo Gratias"**

Prayers of thanksgiving were offered for the brilliant leadership and endless sacrifices of C-S's past officers along with prayers of petition that the new officers may "fill in their shoes" as members of the council attended Mass at All Saints Church on Sunday, Dec. 23 and received Holy Communion "en corpore". Certainly the accomplishments of 1951's officers will remain a guide for all future leaders in the council.

The new officers are: Spiritual Director, Rev. Joseph Saulinskas; President, Joseph Noreikis; Vice-presidents, Edward Zolpe and Lorraine Yuknis; Recording Secretary, Stella Ciesun; Financial Secretary, Julia Ratkus; Treasurer, Joseph Aliosius (eleventh term); Trustees, Loretta Javra and Raymond Jusko; Sgt-at-Arms, Joseph Barisas and George Shamis; Lithuanian Activities Chairman, Therese Ciesun; Historian, Bernice Zebrauskas.

Best Wishes

Congratulations are extended to Betty Waitkus who recently changed her name to Mrs. A. Pivarunas.

Membership

Welcome to our new members—Sylvia

Zilis, Elaine Kachinskas, Alice Opulskas, and Leonard Juska.

Coming Attractions

Future activities already have several committees busy at work. St. Casimir's Day commemoration and our annual Spring Dance are the major projects on hand now.

Thank you Note

Therese Ciesun and Joe Barisas, so-

GREAT NECK, N. Y.**COUNCIL 109**

We welcome our new officers and committee members for 1952:

President — Joseph Remenchus; Vice President — Starsy Wesey; Secretary — Gladys Banks; Financial Secretary — Mary Truss; Treasurer — Al Wesey; and Sgt-at-Arms — Lillian Remenchus.

Social Committee — Starsy Wesey, Mary Truss, Kay Bachor and Rosemary Glowacki.

Lithuanian Affairs Committee—Mary Kober, Mary Matachinskas, Josephine Rusas and Starsy Wesey.

We also thank our 1951 Executive Board Members and committee members for all their hard work during the past year.

In the past few months we have gained a few new members. Joseph and Mary Matachinskas have transferred from Brooklyn (41). Joe is well known as an active member in the K. of L. We are certainly proud, Joe, to have you our midst and know that you will aid us greatly in making our council strong and lively.

Another new member is Rosemary Glowacki. Nice to have you with us, Rosemary.

Would like to remind our members that bowling is still in season and takes place at the Little Neck Bowling Alleys, 8:00 p. m., Wednesday nights. How about coming down, especially you members who used to give the rest of us some real competition — T. T. Simanavich, Pete Bernatovich, Duke and Ray Bernatovich, Al and Starsy Wesey, and Joe and Lil Remenchus?

February 23, the last Saturday before Lent, is the date for our next dance. This Winter Dance will be held at Steamboat Inn, 89 Steamboat Road, Great Neck, N. Y., starting at 9:00 P. M.

Birth congratulations go out to Alice and Peter Lenk, who are the proud parents of a baby boy.

By the way, Jo Rusas, did you ever get your watch fixed?

National president Al Wesey and his wife Star spent their holidays up Maine.

"JAN"

ANTANAS BALCYTIS-36
2512 W. 45TH PL.
CHICAGO 32, ILL.

11220

HEAR YE! HEAR YE!

With all holidays out of the way and the New Year making its debut, the time for serious thought on the membership of our organization should be foremost in our minds.

Following the recommendations of last year's convention, this is to announce that this year there will be a Membership Drive.

Now is the time to compile those lists of your non-member friends and new arrivals in your district. And how about that person who lives near you, whom you have meant to meet but had no excuse to do so. Meet him or her now with a purpose! Don't forget John and Mary who were members a year or so ago. They may only be waiting for the change to come back to the organization.

Your reason for joining the K. of L., might well be the same for that of a new member. Talk about it! The K. of L. is a good place to meet new people, make new friends and participate in all types of social and athletic activities.

In these days of unrest when it seems all forces are joined to defame and destroy Catholicism, why can't we as Knights of old, become Knights today? Why can't we form a solid front and fight the forces that by every means — sometimes fair but more often foul — attempt to destroy our religion? It is the duty of every Catholic, both young and old, to do his part.

WALTER B. CHINIK,
Supreme Vice President